

दिनांक २०७६

धर्मशास्त्रम्

नाम याज्ञवल्क्यस्मृतिः

प्रकाशकः

पत्र सं० ५९ गणनया.

पत्र सं०

पत्र सं० (पंक्ति) ३४

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ८

आकारः १०.१" x ३.८"

लिपि दे. ना.

आकारः का.

१-३ अध्यायः /

13931

वि० विवरणम् अपूर्ण

पी० एम्० गू० पं०--७५ एम्० सी० डी०--१६५१--५०.०००

नं० ६३६५.

पुस्तक

पुस्तक

पुस्तक

पुस्तक

पुस्तक

पुस्तक

पुस्तक

-यमजः पुनायु राजश्वरः । इत्युक्तुः चरता धर्मसदया दयते विने । सकाशः पावयेत्तनु
 : प्रदृश्यो न सहात्मना ॥१०॥ आसुरोऽवि लोकां तां दुःखं सर्वः समयात्तिथः । राक्षसो यु
 द्धदुराणो रीचः कनकाकृतोत् ॥११॥ चत्वारो ब्राह्मणं स्याद्याः शस्त्रां धर्वरा
 कसौ । राजसूयासुरो ज्ञेयः युवे चान्नुगर्हितः ॥१२॥ विग्राहः सवर्षा सुगृहीया
 त्कृत्रिया शरं ॥ वेश्यपुतो दमादद्या विदवत् ॥ प्रजन्मानः ॥१३॥ पितापितामहो नृ
 तासं कुलोजननीतयो । कन्याप्रदः पूर्वनारो प्रकृतिस्तुः परः परः ॥१४॥ अप्रयच्छन्
 माप्नोति नूनं हत्यामृतावृते ॥ गम्यन्ति नावशं दृशा कन्याकुप्या स्वयंवरं ॥ १५॥ सकृत्यु

श्रीः ५

वेत् । यत्राबु कुलं दंपत्ये स्त्रिवर्गं सुप्रवर्द्धति ॥२५॥ मृते जीवति वापत्येयानां न्युपगच्छति
 । सेवकीन्निमबाप्नोति मोदते चो मया सह ॥२६॥ आशु संपादिनीं दंकीवीरसुं प्रियवादिनी
 ॥ त्यज नदाप्यं तृतीयां शमद्वये नवपा स्त्रियाः ॥२७॥ स्त्रीतिर्न टव चकार्ये नैव धर्मः
 परस्त्रियः ॥ आशु द्वेः संपत्ती को हि महापातकः सूचितः ॥२८॥ लोकानन्तं दिवः प्र
 प्तः पुत्रपुत्रकैः ॥ यस्मात्तस्मात्सुयः सेवाश्च सुवर्द्धिता ॥२९॥ धौ शर्तुनि रासु
 शांता सुयुग्मा सुसेविता । ब्रह्मचा र्यवपर्वणाद्याश्च तस्य श्ववर्जयेत् । सुस्त्य इदो
 सकृत्यु त्रैलोक्यां जनयितुमान् ॥३०॥ यथा कामी न वेदापि स्त्रीणां वरं मनुस्मरन् ॥ स्व

दारनिरतश्चैव स्निग्धगतः स्मृतः ॥ १२ ॥ नर्तनाद्यपि दत्तातिश्च शूबदेवैः ॥ बंधुनि
 स्नयः पूज्यानुषंगाच्छादनाशने ॥ १३ ॥ सयतोपस्करादहं ध्याय्य पराजम्
 स्त्री ॥ कुप्योऽसुरयोपादवदनं नर्तयत् ॥ १४ ॥ त्रीतांशवीरसंस्कारं समाजोत्स
 वदर्शनं ॥ दाम्प्यपरगृह्यान्त्यजं त्योषितं नर्तका ॥ १५ ॥ रक्ते कन्यापिता विनापे
 तिः पुत्राश्च वार्द्धिका ॥ क्षीनावेजातयः स्तेषां स्वातं अन्नं क्वचित् स्तुभः ॥ १६ ॥ पिष्टमा
 तमुत्तमाद्यश्च सुस्मृतदेवैः ॥ दुर्दान्तस्यादिना सती गृहीयाद्यन्या नवेत् ॥ १७ ॥
 पतिप्रियहितैः कृत्वा चारा विजितं द्विया ॥ दूरीर्षिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमां गतिम् ॥

का

सत्तमन्यां नृपराधमीकार्यं न कारयेत् ॥ सविनामुविधौ धर्मजायानविनेतदा ॥ १८ ॥
 दोहप्रियागुहाश्च स्तुभं नृपतिः ॥ आहवेदिसुजायते हि विवदाशन अग्राश्च वा
 विलक्यन् ॥ १९ ॥ इति विवाहप्रकरणां ॥ सवर्तन्यः सवर्तन्यमुजायते हि सजातयः ॥ त्रिनि
 विवाहेषु पुत्राः सती नवर्द्धणा ॥ १९ ॥ विप्रान् मृदुवांसि कीदृक् विद्याया विराः स्त्रियां ॥
 वधुः शुद्रानि प्रादो ज्ञातः पारशोपि वा ॥ २० ॥ वैशा शुद्रास्तु राजन्यान्माहिषीया सुतोऽस्म
 तिः ॥ वैशा सुकरणाः शुद्रा विना स्वेधविधिः स्मृतः ॥ २१ ॥ ब्राह्मणाः कृत्रियास्तौ वैशा
 द्वेदेदिकस्तथा ॥ शुद्रा ज्ञातस्तु यो जालः सर्वधर्मवहिः कृतः ॥ २२ ॥ कृत्रिया मागधवैशा

तशुद्राक्षत्रमेव च ॥ शुद्रादायोगवैश्याजनयामासवैसुतं ॥ ५॥ ८ ॥
 विष्णोरथकारः पूजायते । असत्तमं तं मुविज्ञेयाप्रतिजोमानुलोमजाः ॥ ६॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 र्क्षेयुगेज्ञेयः स पूमेपंचमपि वा । वात्येक कर्मणां साम्यं पूर्ववद्वाधरोतत् ॥ ७॥ ॥ ॥
 तिजातिवैवक्यकृत्वा ॥ कर्मस्मार्त्त विवाहाग्नौ कुर्वीत प्रयत्नं गृही । दायकाद्यै
 कृतेवापि श्रौतवैतानिकाग्नौ ॥ १५ ॥ शरीरचित्तां निर्वर्त्तयितुं च विधिद्विजः ॥ प्रा
 तः संध्यामुपासीत दंतधावनपूर्वकं ॥ २॥ कुत्वाग्नीनमूर्यदेवयानजपि नमोऽसमा
 धिनः तेषां नानावर्त्तयितुं शक्नुते विविधानि च ॥ १॥ उपेयादीश्चैव श्रेययोगाद्दे

वाक्यसिपादचापत्वं वर्जयेत्तानि नोजनः ॥ १६॥ अतिशिष्टो विर्यं पृथुमासीमांतव्रजेत्
 । अहः शेषं महासीत शिष्टैश्चैव श्रवंधुनिः ॥ १७॥ उपास्य पश्चिमां संध्यां कुत्वाग्नीता
 नुपास्य च ॥ नृत्यैः परिवृत्तो नुक्त्वा नातिप्याय संवसेत् ॥ १८॥ ब्राह्मसूदृते उक्तं
 यच्चित्तं यदात्मनो हितं । धर्मार्थकामान्ते काले यथा शक्ते न द्वापयत् ॥ १९॥ विद्या
 कर्षणीयं धुवि नैर्मान्नायथा कुम् । एतैः प्रसूतिशुद्रोपि चार्द्धमानमर्हतिः ॥ २०॥ वृ
 श्चानां निरुपस्नात स्त्रीणि विवर्त्तयितुं । ग्रंथादयो नृपक्षिणां मान्यः स्नातश्च नृपतः
 ॥ २१॥ वृज्याध्यायनदोषा निर्वेश्य श्चैव त्रिषम्य च ॥ प्रतिपद्वाधिको विप्रयजनध्याय

पतेतथा ॥२२॥ प्रधानं कृत्रिये कर्म पुनः परिपालनं । कृत्वा दकृपयिवाशिजां पाशुपा
 ल्यं विराः स्मृतं ॥२३॥ शुद्धस्य द्विजः । तया जीवन्वति गवतः । शीघ्रैर्विविधै
 जावेत द्विजातिहितमाचरेत् ॥२४॥ नायां रतिः शुचिचर्यनतो आदु क्रियावतः ॥ न
 मश्करिणोर्मन्त्रेण यंच यज्ञात्तहाप्येत ॥२५॥ अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचमिन्द्रियनि
 यतः । दानं दया श्रुतिः सर्वेषां धर्मसाधनः ॥२६॥ वयो बुध्यर्थं वाग्देव्यस्तु तानि हित
 कर्मणां । आचरेत्सर्वशो वृत्तिमजिह्वा मशकतया ॥२७॥ त्रिवाहिकी विकी तोयसहि

९०

सोमं पेवे द्विजः ॥ पाकसौमिकीः क्रिया कृत्या धर्मः । तं वा विक्रानवेत् । प्रतिः संवत्सरः सोमः
 पशुप्रत्ययनंतया । कर्तव्याग्रहयरो द्विजः । धीनि चैव हि ॥२८॥ एकामसं न वेत्तु कृत्या
 दिष्टुवैश्वानरी द्विजः । हीनकल्पेन बुध्तिं सत्तु द्वे फलप्रदः ॥२९॥ चंडालो जायते य
 न ब्रह्मनिष्ठतात । अज्ञार्थं लब्धमदुष्टासंकाकोपि वा न वत् ॥३०॥ ऊरुलं ऊनी वा नो
 वा ओहिको स्वस्तु नोपि वा । जीवेद्वापि शिलो न अथाने वा परः परः ॥३१॥ इति गृह
 स्थप्रकरणं ॥ न स्वाध्यायविरोध्यर्थं मीहेत न यतस्ततः । न विकृष्टप्रसंगेन संतोषी च न ।

त्रैसरा ॥१॥ राजांतेवासियाजो नः सीदं निवेदनं दुधा ॥ दानिदेवकपाषाणिवकवृक्षीस्ववर्जः
 येन ॥२॥ शुक्लवर्धरेजीवकेशस्मृजः शिवः ॥ ननायादर्शने श्रीगान्धर्वकवासा
 नसंस्कृतः ॥३॥ नसेशयप्रपद्येत नाकमादित्यं देवता ॥ नादितं नानुवः वनस्तेनः
 स्मान्तवार्द्धुषी ॥४॥ दाकापणीवल्गुनी जेगमासकमंडलुः ॥ कुर्यात्सदक्षिणां देवे
 मृदो विप्रवत्समातीन ॥५॥ ननु मेहे तं रीक्यावर्तयेत्थातुतस्तु ॥ नप्रत्यक्षं भूगोमे
 मसंधां वृत्तिं विजग्ननः ॥६॥ नैकेतार्कनलगां स्तीनचसंसृष्टमैथुना ॥ नचमूत्रपुरी

११

धनं नास्तीति तादृकाः ॥७॥ अथोमवर्जद्वयेवं सर्वमद्रमुदीरयेत् ॥ वर्षाप्रवृत्तोग्रहे
 स्वपेप्रत्यक्षे शिवनच ॥८॥ श्रीवजासुकशकृन्मुनेरेतास्य सुजनिकेयेत् ॥ पादौ प्र
 तापयेन्नामौ नचैनमपिलभुयेत् ॥९॥ जलपिवजांजलिना नराद्यानं प्रबोदयेत् ॥
 नाद्वैत्रीतै ननु धर्मवै व्यापिते स्वतः सविशेत् ॥१०॥ विसृष्टं वर्जयेत्कर्मपुतधूमनवी
 तवं ॥ केशनस्मृतुं धांगवकपालेषु च संस्कृतं ॥११॥ नाचक्रीतधुयंतो गानोद्वावेय
 विशेक्वाचित ॥ नचं राजप्रतिगृह्णयाद्युधस्मो ह्यस्तु वार्त्तितः ॥१२॥ प्रतिग्रहे मुनि

यत्रिध्वजिविशानराधिपः। दुष्टदशगुणापूर्वात्पूर्वदेतेत्युच्यते ॥१२॥ अध्यायाना
 मुपाकर्मावराणां श्रवनेन च। हस्तैर्नोषविनीवेवां चम्यां श्रवणमनु ॥१३॥
 पौषनामस्य रोहिण्यामधृकायामद्यापि वा। जलाते कंदसां कुप्यादुःखविषवद
 हि ॥१४॥ अहंप्रैतेषु नध्याय शिष्याः। गुरुर्वधुषु ॥ उपाकर्माणि चोत्तमैश्च ॥१५॥
 शेषाश्चोत्तमैश्च मृते ॥१६॥ संध्यागर्जितनिर्घातजुर्कपोकानि पातने। समाप्य विद
 वानि शमारणकमधीत्य च ॥१७॥ रजदश्वाश्चतुर्दशानामधुम्यां वांशकुसूतके। सस

संशुभ्रमुक्तं च आदिकं प्रतिगृह्य च। पशुमंदू नकुलश्चादिमाजीवमूषकेः ॥
 कृते तं वै त्वहीराचं शत्रुपाते त्वयः कृते ॥१८॥ अहं कुरुते ननु कसामवाशा
 निस्वने। अमेध शवशुभ्रश्च श्मशानपातितं किं ॥१९॥ दिशोऽप्युवात्तमनिपुवि
 मृजितसंपूवे। अहं कुरुते ननु कसामवाशा निस्वने। अमेध शवशुभ्रश्च श्मशानपातितं किं ॥२०॥
 दाहे संध्यानीहादनीतिषु ॥ धावतपुनैर्गंधधशिषुचगृहगति ॥२१॥ स्वरोषु
 यानहस्तश्च नौवृद्धौ विराजोद्दिशौ। सपुत्रिशवनध्यायानेतां स्तात्कालिका

चिदुः॥ देवर्चिकस्नातकार्येषां शीघ्रापरस्त्रिया। नानामेदकविष्णुत्रयीवतो
 वर्तनानि च॥ २३॥ विप्रादिभिर्योग्यानां नानावद्वेयाकथं च। श्रामण्याः श्रियका
 मां देवकं विन्मर्मशीसृशेत्॥ २४॥ दूराडुठिष्ठविष्णुत्रयाणां प्रसन्नसृजेत्
 युतिसृष्टिदितं समुद्रितमाचारमाचरेत्॥ २५॥ कर्मणामनसावाचायद्वा द्वर्ग
 समाचरेत्। अथर्वणलोकविद्विष्टधर्ममथाचरेत्॥ २६॥ मातृपित्रतिशिनाटजा
 निमंत्रयिमावुतिः। वृद्धवालातुवाचार्यवेद्यसंसृजेवांधवे॥ २७॥ सन्धिकपुत्रो हिताय त
 त्

११२

नानासंज्ञातिनिः। विवाहं वर्जयित्वा पुत्रवानुक्तानुयेवुही॥ २८॥ पंचपिंडननुवृ
 त्तनस्नात्वा तववाविषु। स्नायानदीदेवस्नातदूरप्रस्नवराधुर्च॥ २९॥ परशयासनीद्या
 नागृह्याना निवर्जयेत्। अदत्ताद्यग्निहीनसमवाक्षीयादनापदि॥ ३०॥ कदलीव
 धयोवाणां क्लीवरंगावताविशा। वैशानिहस्तवाद्युधमशीकाग्रादीक्षिणां॥ ३१॥ चि
 क्रियाकातुर्वकुक्षपृथ्वीलीमनविद्विषं॥ कृषोऽपतितप्रायदानिकोष्ठेष्टनोजि
 नां॥ ३२॥ अवीरास्त्रीस्त्रीकावस्त्रीजितग्रामेद्याजिनां। शस्त्रविक्रयिकर्मावतत्रवाय

अवतिनां ॥१५॥ नृरांसराजवज्रकृतद्युवधजीविनां ॥ चैलधावसुरजीवमहोपपत्तिवे
 श्मनां ॥१६॥ पिशुनवृत्तिनोश्चैव तथा चोक्किवविनां ॥ एवामन्तेन नोक्तव्यं सोमविज
 यिनस्तथा ॥१७॥ शुद्धेषु दासगोपालकुलमित्रार्द्धसीविराः ॥ नोज्ञानानापिनश्चैव य
 श्वाद्याननिवेदयेत् ॥ इति स्नातकप्रकराः ॥ अनादितं वृथा ज्ञानं कैरीकटसमावृतं । १४
 शुक्लं पर्युषितं किञ्चिन्मृष्टं पतितं किञ्चित् ॥१९॥ उदक्यो मृष्टुर्मद्युष्टं पर्यापातयेत्
 न चित् । गोघ्रातं शकुनोक्षिष्टं पदापृष्टं च कामतः ॥२०॥ अन्नं गन्धं धितं नो ज्यं स्नेहार्कं

विस्मयस्थितं । अस्मेया अपि गोधुमायव गोरसविक्रिया ॥२१॥ सोऽपि निर्दिष्टुं न्यानिर्दिष्टा
 वसगाप्यः परिवर्जयेत् । अइमेकशकं स्तेया मारण्यके मया विकं । देवतार्थं हवि
 शिद्युलौहितानवृश्चनस्तथा । अनुपाकृतनां सानि विद्वानि कर्त्तव्यं । त्रयाक्षपं
 निदीत्युह्युक्तप्रतुदष्टवृत्तान । सारसैकशकानहसानसर्वीश्वत्रामवासिनः ॥२२॥
 कोयाष्टपुष्पवक्राकुवलाकीर्त्तकिकिरान् । वृथा कृशैरसयावपायसापुपशकुलीय
 कलविकंसककोटि कुरुर्वर्जुदायुर्वंतातपादान् । खजरीतन अजाताश्च मृगादिजा

वायांश्चरत्तपादांश्चसौनवसुवमेव । मत्स्याश्च कामाताजगद्वा सोऽवासस्त्याह्वसित
 ॥७॥ पलातुं विज्जबाहश्चरुत्राकेभ्यामकुक्कुटं । लघुर्नगृजनेवैव जम्बूवाजायनक्वरे
 त् ॥१०॥ नक्रः पञ्चनखाः सेधोगोधा कर्कषसल्लुकाः । राक्षसश्च मत्स्यश्चपि विहिंस
 हन्तुं न कबोहिताः ॥११॥ तथा पाटीजराजीवमशोकाश्च द्विजातिजिह्व । श्रुतः शृणु
 धुर्मांसस्य विविन्नरूपावनुति ॥१२॥ प्राणोत्पयेतयाश्चाद्वेप्रोक्तिर्द्विजकाम्यया ।
 देवानपि दृनसमन्वय्य स्वाह नमार्सेन दुष्यति ॥१३॥ वसे सनराद्योरेदिनातिपशु

९५

संमानिः । संमिता नदु राचावायीहंय विषनापशुन ॥१४॥ सर्वानकामानवाप्नोति
 ह्यमेधाप्यं लनेत् । गृहे पितिवसं विप्रामुनिमीसस्यवर्जनात् ॥१५॥ वृत्तिनश्चान
 द्यप्रकर्षाः ॥ सौवर्नराजतावुना मध्वपात्रमृदाश्मताः । शाकरजुमूलफलवा
 सोविद्वज्चर्मशां ॥१॥ पात्रानन्वमर नादवादिशांभु । द्विरिद्यते । चक्रस्य वस्तुवस्यै
 स्तेहपात्राण्युत्पेनवा विरा ॥२॥ स्य पूषाजिनान्पात्राभूषणालो लूषलो नसा । प्रोद
 शां संभूतानां च वहुर्नाथान्नावा ॥३॥ नक्रादिरुष्टगान्नां स्था गोवालोः फलः स
 नवैः । मार्जनं यज्ञपात्राणां पाणिनाय नृकर्मणि ॥४॥ सोऽवेकदकगोभूत्रे शुद्धं यावि

कौशिकी॥ सश्राफलेवंशुपदंशावधेः कुतपंतया ॥५॥ सगौरवसर्षपकौमपुनःपाक
 नमहीमयं॥ कारुहस्तशुचिः परापं नैकं योषिन्मुखंतया ॥६॥ चूचिर्मर्जनादाहाका
 लाहोऽमरान्तया॥ मेकादुष्टेधनास्त्रिपादुष्टमर्जनलेपनात् ॥७॥ गोध्यातेन्नेत
 या केशमद्विकार्कटद्वितेः॥ सलिलन स्मृदापिप्रक्षिपूयंविशुद्धये ॥८॥
 जपुसीमकताम्राणां क्वास्कोदकवारितिः॥ न स्माद्भिः कास्यलोडानां शुद्धिः पूवो
 दूवसातु ॥९॥ यान्धाते सा मुनीयः शुद्धिर्वापकपतात्॥ वाक्यसंमनुजि
 रात्तमज्ञानं च सदाशुभः ॥१०॥ शुचिगोचरे कृत्तयं पृकृतिस्त्वनहीगतातया॥ मास

१६

शुचिं न लज्जयादनिपाततं ॥११॥ रश्मिबर्गीवजखाया गोरस्योवसुधानिलः॥ विपुषोमत्रि
 कासारीव सपुष्पवराशुचिः ॥१२॥ अजश्रुमुखतो मेध्यां न गौर्न न रजामलोः॥ पंथा
 नश्च विशुध्यंति सोमसृया शुभाकृतैः ॥ शुभताविपुषो मेध्यास्तथा च मनवदेवः॥ स्मृ
 वास्यगर्तदंत सक्तवत्कोततः शुभः ॥१४॥ स्नात्वा पीत्वा कुते सुप्ते शुक्लवर्णोपसर्परा
 । आर्थांतः पुनरभ्यातिष्ठ सोविपरिधाय च ॥१५॥ रथ्यकर्दमतो या नि निशुषुन्नापत्यश्च
 यमेः ॥ माकृतेनैव शुद्धातिपक्षे पृकृतिता निव ॥१६॥ शतशुक्लशुक्लिप्रकराः॥ तपस्तवा
 सृजद्वावाहिरानवदगुणैः ॥१७॥ पृथ्यापृथुदेवानां धर्मसर्वकराय च ॥१८॥ सर्वस्य

पुनर्वोविप्राः श्रुताध्यायनशालिनः। तेनः क्रियाप्राप्तिप्राप्तिस्योपध्यानावित्तमः॥२॥ नविद्य
 आकेवलयः केवलयातपसाकापिपत्रत॥ यत्रवृत्तिमिमो नितद्विपात्रं प्रकीर्तितं॥२॥ गीनूति
 लहिरया निपात्रेदातवामार्चितं। नापात्रेविदुषाकिविदात्मनः अयइह त॥४॥ विद्यातपोन्येही
 नेनननु गायः प्रतिग्रहः॥७॥ न प्रदातरमधीनयं गायनमेवच॥५॥ दातव्यं पुन्यपात्रे
 निमित्तैषु विरीकतः। याचितेनैवदातव्यं अद्वापुतपुशितैतः॥६॥ हेमशृंगीशकैरीपोमुश
 लावसुसंयुतः। सकास्यपात्रादातव्यादीरशीगोः सदक्रिया॥७॥ दातास्यः स्वर्गमाप्नोतिवस
 रानुरोमसन्वितान्। कलिवितरयातिनूयस्यसपुमकुर्वन्सर्वसारोमतुल्यानियुगान्मुनयतोमु

स्वी॥ दातास्यः स्वर्गमाप्नोतिपूर्वेन विद्यताददत्॥८॥ जावदसस्यपादोद्दोमुखं योन्यां च दृश्यते।
 तावद्वैः पृथिवीनेत्यावद्वर्त्तनमुच्यते॥९॥ यथाकथंचिद्वत्वा ग्राधेनुवाधेनुमेववा। श्रुवोगा
 मपविक्रिष्यादातास्वर्गेविधीयते॥१०॥ अतिसर्वसर्नवो निपात्रिचयः सुखार्जनः। पौदशोर्चद्विजोक्ति
 धुमार्जनं गोप्रदानवत्॥११॥ नूदीयाश्चानवस्तुं नस्तिलसायिः प्रतिश्रयान्। नेविशिकस्वनधुर्या
 न्दत्वास्वर्गेमहीयते॥१२॥ गृहधन्या नरोपान्दत्तमाध्यानुलेपनैः॥ यानिष्टुकेपिपश्याद्वत्तत्तं
 सुखीनवेत्॥१३॥ सर्वधर्ममर्थव्रह्मवृक्षप्रदानेन्यो धिर्कथतः। तद्वसमवापोतिब्रह्मलोकमविच्युतं
 ॥१४॥ प्रतिग्रहसमर्थोपिनादतैयः प्रतिग्रहं॥ ये लोकादानशीलानां सतानापोतिपुष्कलान्॥१५॥
 कुशपाः शोकपयोमस्यार्थापुष्पादायक्रितिः॥ मार्शराग्यासर्नधानाः प्रत्यास्यर्जनवाचिच॥१६॥ अया

वितर्हन्त्याद्यमिपि दुष्कृतकर्मराः। अन्यत्र तु रतास्वदं प्रति यस्तथा द्विषः ॥१५॥ देवातिथ्युर्वीन
 कृते गुरुत्वात्थ मेव च। सर्वतः प्रतिशुद्धीयादात्मवृत्त्यर्थमेव वा ॥१६॥ इति दानप्रकरणम् ॥१७॥
 अमावास्यापृक्वृद्धिः कृष्णपक्षेयनद्वयम्। इव्यं ब्राह्मणसंपत्तिर्ब्रह्मसूर्यसंक्रमः ॥१८॥ व्यती
 पातो गजठाय पहरावद्वसूर्ययोः। साद्विप्रतिकृचि श्रेयसाद्विकालाप्रकीर्तिताः ॥१९॥ अग्राः स
 वेधुवेदेषु श्री विद्योजमो विद्युवा विद्यार्थविजेषु सामाविमधुस्तुषु पासीकः ॥२०॥ स्वस्तीयसविक
 अनास्वसुवमातुलाः। टरात्तिके दोदितशेषासंवायवाधवाः ॥२१॥ कर्मीनिष्ठास्तपोनिष्ठापवा
 मित्रद्वयाविराः। पितृमातृपरायैव ब्राह्मणः आदृतत्परः संपदः ॥२२॥ वेगीहीना गतिवितांगः का
 राशुपुनर्नवस्तथा। अवकीरणीकुंडगोलो कुनर्भः श्यामवर्तकः ॥२३॥ नृपकाध्यापकः क्विद्विद्यानि

निः७

शस्तकः। मित्रधुकपिशुनः सोमविक्रयीपरिविदकः ॥२४॥ मातापुत्रछरुत्यागीकुंडादीवृषलात्मा
 जः परपूर्वपितृस्तेन कर्मदुष्टश्च निदिताः ॥२५॥ नमंत्रयतपूर्वेद्युब्राह्मणानात्मवानश्च विदः।
 तैश्चापि संयतेनायं मनोवाक्यकर्मिणि ॥२६॥ अपरद्विः समन्वये स्वागतिना गतचित्तान
 पवित्रपातिरावतानासनेषु पवेशीत ॥२७॥ देवेयुमान्यथाशक्तिपित्रोयुग्मास्तथैव च। परि
 श्रितेषु सुयोदैर्हीदाक्रियाप्रवेनेतथा ॥२८॥ देवादेवैपाकत्रयः पित्राः। इदमेकैकमेव वा। माता
 महानामयवतंत्रवाचैर्देविकं ॥२९॥ पाणिप्रकालनदत्ता विधुरार्थकुशानपि। आवाहते
 दनुजातो विस्वेदेवास इदमृत्यु ॥३०॥ एवं ब्रह्मवकीयार्थनाजने संपितृके। शस्त्रोवेवा

प्रथमः कृष्णाय नमः सीतियवस्तथा ॥१४॥ आदिवा इति मंत्रेण इत्येकं विनिरूपेत् ।
 पयः ॥ कृष्णाय नमः सीतियवस्तथा ॥१५॥ तथा कादनं चैव कवरी चार्थमनु
 दत्तौदकं गंधमाद्यं धूपदानं सदीपनं ॥१६॥ द्विधुत्वांस्तु कुशानकृत्वा ॥ रातं स्निह्य
 अपसव्यं तौ कृत्वा पितृणामपूजयित्वा ॥ द्विधुत्वांस्तु कुशानकृत्वा ॥ रातं स्निह्य
 चापितृन् । आवाहयत दनुजातो जपेदाद्यं तु नस्तथा ॥१७॥ यवार्थं स्तुतिं लेख्यं ।
 कुष्मादर्थं दिपूर्ववत् । दत्तार्थं संस्वस्तौ स्तेषां पात्रे कृत्वा विधानं तः ॥१८॥ पितृभ्यः

मंत्रय

१५

इत्यस्यानमसीति न्युक्तं पार्श्वकरोत्तमः । अग्नौ कविष्यन्नादाय पृथग्यनं धृतपूतं
 पीतुकुक्षित्यननुजातो बुद्ध्याग्नौ पितृयज्ञवत् । कुतश्च पदद्यात्तु नाजनेषु स
 हतः ॥२०॥ यथा लानोपपन्नैषु वैप्रेषु वृषेभ्यः । दत्तार्थं पृथिवीपात्रमातिप
 नितमंत्रं ॥२१॥ कृत्वेदं विष्णुवित्तमो द्विजां पृथुर्निवेशयेत् । सव्याहृतिर्कांशा य
 मधुवाता इत्यर्थः ॥२२॥ जप्यं यथा सुखं वाचं नुजीवं स्तेषां पितृभ्यः । अन्नमिष्टं कवि
 इवैव दद्यादन्नोदधौ त्वरः ॥२३॥ आटपेत्तु पवित्राणि जप्यपूर्वं जपेत्तथा । अन्न

१४
 यन्मन्त्रायत्तपुस्तके शेषं चैवानुमान्य च ॥ २४ ॥ तदन्तौ विरेद्धौ मोदद्याच्चापः सकृत् सकृत्
 पर्वमन्त्रमुपादाय सवितुः दक्षिणमुखः ॥ २५ ॥ उच्छिष्टं सन्निधौ पितुं दद्याद्द्विषत्
 तवत् । मातामहनामप्येव दद्यादथ मर्नततः ॥ २६ ॥ स्वस्तिवचनं ततः कुर्यादक्ष
 रदकमेव च । दद्यात्तु दक्षिणां शक्त्या स्वधोकारमुदाहरेत् । वाच्यतामित्यनुज्ञा
 ॥ प्रकृतेनाः स्वधोच्यतां । बुधुस्तु स्वधेतुक्तौ नूतौ सिद्धे न तो जलं ॥ २७ ॥ वि
 त्तदेव च प्रीयतां विप्रैश्चोक्तं मिदं जपेत् । शताहो नो निवद्धतां विदसंततिरेव च

२०

अद्वाचनोभावागमद्वयैर्यचनोऽस्ति । इत्युक्ते का प्रियावचः प्राप्तापराविसर्ज
 ॥ २० ॥ वाजेवाजे इति प्रीतः पितृपूर्व विसर्जनः । यस्मिन्ने सं सवा पूर्वमर्च्य पात्रं
 शीताः । पितृपार्ततदुत्तानं कृत्वा विप्रानविसर्जयेत् । प्रदक्षिणामनु व्रज्य नृजीतपि
 त्तं ॥ २२ ॥ ब्रह्मचारी नवेत्तां उबजनीं वा ह्यशौः सह । एवं प्रदक्षिणावु कौवृद्धौ ना
 बानपिष्टम् ॥ २३ ॥ यजेत दक्षकक्रीधुमिश्रान् पितृान् यवे । क्रियाः । एको द्विष्टं दे
 शमकाधिकं विवर्कं ॥ २४ ॥ आवाहनादौ करारहितं ह्यपसव्यवत् ॥ उपति

प्रति

अथ काने विप्रविसर्जनि ॥२५॥ अनिरमामिति वदेदुष्टे निरता स्मह । गंधोद
 तैरुत्तं कुर्यात्थात्र चतुष्टयं ॥२६॥ अर्था र्था पठपात्रेषु प्रेतपार्थव्यां सेचयेत्
 ममानादुतिद्वान्तां शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥२७॥ एतत्सर्पिणीकराणि कोदिष्टं स्त्रिया
 ॥ अर्वाक सपिर्जकराणि कोदिष्टं यस्या सर्वशराङ्गवत् ॥२८॥ तस्याय नसो २१
 तं नंद्या न स सर्वदिने ॥ मृते ह नितु कर्त्तव्यं प्रतिमासं तु सर्वशरं ॥२९॥ प्रतिमं
 र्त्तवैव माद्यमेकादशाहनि । पठोस्तु गोत्रविप्रेभ्यो दद्यात् नौ जले पिवा ॥३०॥ प्र

च शुविप्रेषु द्विजोक्तिर्धुतमार्जयैत् । हविष्यावेन वेमासं पायसेन तु व-सर्ष ॥३१॥
 ॥ विसा उर-नुशाकुना साग्राधतेऽ । एरावै रवाभशरीमांसे यथाजम ॥३२॥ मा
 ॥ पटप्यति दत्तै रवापितामहाः । धृताः मिषमहाशो कं मधुं सु-न्नमेव च । लोहा मि
 ॥ शाकं मासं वाक्षीरा सप्तम्य । यद्वदति गलाश्च स्वसर्वमानय मश्रुतिः । तथाव
 ॥ गदशर्पा मद्यासु च नशं सयः । कन्या कन्या विश्वपशून् ये स-सुतान् पि ॥३५॥ द्यू
 ॥ वशिजां च द्विशकैक सकास्तथा । वृद्धवर्गस्तनः पुत्रान् स्वरी रुपि सकुप्या

ज्ञातिश्रेष्ठं सर्वकामानाप्नोति श्राद्धदः सदा । प्रतिपद्यन्ति द्वेकां वर्जयित्वा
 ॥४७॥ शस्त्रेन तु हतं यैवेते श्वस्तत्र प्रदीयते । स्वर्गाद्यप्यमोजः प्रसीद्य
 वर्जयित्वा ॥४८॥ पुत्राश्चैष्ट्यं ससौभाग्यं समृद्धं मुख्यतां पुत्रां । प्रवृत्तचक्रतां च
 साप्रयत्नैस्तथा ॥४९॥ अहो मित्रं यशोवीति शोकतापपरमं गतिः । धर्मवेदान्
 कासिद्धिर्गुणमप्यजायिकं ॥५०॥ अश्वनायुश्च निववद्यः श्राद्धं संप्रयच्छति ।
 तं कादिनशर्माति सकामाना पुण्यदिति मान् ॥५१॥ आस्तिकः श्रद्धालुश्च व्यपेत

२२

॥५२॥ वसुक्रुद्रादिति सुताः पितरः श्राद्धदेवताः ॥५२॥ प्रीणयति मनुष्याणां पितृ
 जतपिताः । आयुः प्रजाधनं विद्यां स्वर्गं मोक्षं सुसानि च । प्रयच्छेत्तु तयार्जुन
 तृणां पितामहः ॥५३॥ इति श्राद्धप्रकरणं ॥ विनायकः कर्मविद्यासिद्धयर्थे वि
 त्तानामाजपत्ये च कुद्वे शास्त्राभ्यासात् ॥ तेनोपमृष्टो यस्तस्मात्तत्र
 भवगावुते तीर्थं जलं मुनिं स्वपश्यात् ॥२॥ कासायवाससश्चैव जवादा
 ॥ अमजैर्द्विजैर्कषैः संहो कत्रावतिष्ठति ॥३॥ वज्रं पितृणां बालं

ते विफलारुः संसीदंति निमित्ततः ॥४॥ तेनोपसृष्टो लज्जा
 उलङ्घ्य कुमारी न च न तैर्मपत्यर्गमंगनी ॥५॥ आचार्यैर्विष्णोः
 न तथा । वशिष्ठा न च पोत कुषीकापि कुषीवलीः ॥६॥ स्तनपनं २२
 न विष्णोः । गौरसर्पपुत्रं क्लेशसाजो नो-स्य च ॥७॥ सर्वो
 न गंधैर्विलप्य शिरसे स्तथा । न द्वासनोपविष्टस्तिव-या । द्वजाशुना न ॥
 शस्त्रालाङ्गस्त्वानावर्त्तका-संगमोद्भवात् । मृत्तिका रोचना न गंधान् उगुक्ता

लिङ्गं ॥२०॥ कर्पदेहि यशो देहि न गंन गवात देहि मे । पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च
 देहि मे ॥२१॥ ततः शुक्लावर्धवरः शुक्लः माल्यानुलेपनः ॥ ब्रह्मरात्रौ जले वद्याव
 स्त्र्युग्मं गुरोरपि ॥२२॥ एतस्य सदा पूर्णा तिलकं स्वामिनस्तथा । महाभारतपते स्वेव कुर्व
 न सिद्धिं मवाप्नुयात् ॥२३॥ श्रीकामः शान्तिकामो वाग्रहं सभावनैत् । वृष्ट्या युः
 पुष्टिकामो वा निर्वरनपि ॥२४॥ वीविनायकं पुण्यं वा श्येव विधानतः । कर्मणां
 फलमाप्नोति । अथ प्राप्नोत्यनुत्तमां ॥२५॥ सूर्यः सोमो मही पुत्रः सोमपुत्रो वृ

२४
 वृत्त्यतिः। शुक्रः शनैश्चरो वृद्धः केतुश्चेति श्रुत्वा जमात् ॥ २४ ॥ ताम्रकान्तच्छटिकाद्रक्त
 चंदनाम्बुगीकावृत्तौ ॥ रजकीदयः सः सीमात्वात्पात्वा यथाश्रुत्वा जमात् ॥ २५ ॥ नास्म
 रांगारकोरतौ शुक्रौ शुक्रनिशाकरो। सोमपुत्रे गुरुश्चैव तावृत्तौ पीतको स्मृतौ ॥ २६ ॥
 कृष्णं शनैश्चरं विग्रहाङ्गं केतुं तथैव ॥ स्वर्गोक्ती पटले वी ॥ गद्यैर्मिलनैर्केषु च ॥ २७ ॥
 २४ ॥ यथावर्गं प्रदेया निवासां सिकुपुमां तं च। गंधाश्च वत्सराश्चैव धूपो देयश्च गु
 ष्ठुधुः ॥ १ ॥ कर्त्तव्यं भवतश्च सर्वप्रतिदेवतं। आकृष्टं नदमेवाश्रमं

द्विदिवककृत ॥ १ ॥ उद्धृष्टस्वेति च सचोद्यथा संख्यपुकीर्तिताः। वृत्त्यतेषां दया
 स्तथैवात्मा त्वरि स्मृतः ॥ २ ॥ शब्दो देवीस्तथा कौलात् केतुं कृष्णं निमास्तथा ॥ अर्कः
 पलासस्तदिरस्वमा मा गोयपि पालः। उर्ज्वरः समीद्वी कुशाश्च समिधः जमा
 त्। एकैकस्या त्वपुशतमप्राविशतिरेव वा ॥ ३ ॥ होतव्यामधुसर्पिण्यां दध्ना दीरितवा
 पुनः। गुप्तिदंनपायसंचहविष्यं दीरषाधिकं ॥ ४ ॥ दध्ना दंनं हविश्च्युती मासं चि
 न्मेव च ॥ दध्ना द्वाहं जमावेत द्विजेभ्यो नो जनं बुधैः ॥ शक्तिर्यथा ज्ञानं सकृद्यवि

॥ १२ ॥
 ॥ अथ पूर्वार्क ॥ ३६ ॥ अनुः शस्त्रं स्तथा नाना विधाना यो ह्य
 ॥ अथ पूर्वार्क ॥ ३६ ॥ अनुः शस्त्रं स्तथा नाना विधाना यो ह्य
 ॥ तवेद क्रिया क्रमात् ॥ ३७ ॥ अथ यश्च यदा उक्त्वा सतं यत्न न पूजयेत् । ब्रह्मसोमं
 ॥ वरोरतः पूजिताः पूजयिष्यथ ॥ ३८ ॥ महाधानां न विद्यायां मुख्यः पतनो न्ययः ।
 ॥ नावानां न जगत् ॥ स्तस्मात्पूज्यतमा गृहीतः ॥ ३९ ॥ इति ग्रहणांति प्रकरणां ॥
 ॥ मही साहस्य ललकः कुतः नो वृद्ध सेवकः । विनीतः स च संपन्नः कुलीन सत्यवा
 ॥ कश्चुविः ॥ १५ ॥ अदीर्घ सूत्रः श्रुतिमान् दुद्रोपकृष्टस्तथा । धाम्नि को व्यसनश्चैव प्र

२६

॥ शृरोरुस्य विन् ॥ ४० ॥ स्वरं धर्मो प्राप्नोति क्वार्दं तनीत्यां स्तथैव च । विनीतस्त्वथवाती
 ॥ प्राप्यां चैव नरा विपः ॥ ४१ ॥ समं विनः प्रकुर्वीत प्राज्ञानमौलान् स्त्रिभान् शुचीन
 ॥ साद्विंति तद्विद्वान् विप्रेनाथ ततः स्वयं ॥ ४२ ॥ पुरोहितं प्रकुर्वीत दैवज्ञमुदितोदितं
 ॥ तनीत्यां च कुशलमथवा गिरसेतया ॥ ४३ ॥ श्रौतस्मात् क्रियाहेतोर्वृत्तुयाद विजस्त
 ॥ यताश्चैव प्रकुर्वीत विधिवद् विदक्रियां ॥ ४४ ॥ नो गींश्च दद्याद्विप्रेभ्यो वसूनि विवि
 ॥ निवा अद्वयार्थं निधीरानां यद्विप्रपूपादितं ॥ ४५ ॥ अलबुमी हे धर्मरा लब्धं यने

पालयेत् । पालितवद्वये नीत्यावृद्धं पत्रिपुनः कृपेत् ॥ १८ ॥ अस्कन्नमवयं चैव प्रयाश्च
 रिद्वषिकं ॥ अग्नेः सकाशाद्विप्रान्नोक्तं श्रुमिहोच्यते ॥ १९ ॥ देवान् नृमानिर्वधन्वा
 ज्जालेऽस्मिन्नुकावयेत् । आगामिन इन्द्रपतिपतितानाय पार्थिवः ॥ २० ॥ पठितानामपत्रे वा
 मुद्रोपविदिद्विर्त्तः । अनिलेऽस्मात्तन्नावशानात्तानमहीपातः ॥ २१ ॥ पुतिग्रहपरिमर्शः २३
 नके दोषवरीनः । स्वहस्तकालसंपन्नं शासनं कारयेद्विद्वत् ॥ २२ ॥ वस्य पशवामार्जव्या
 नां गलं देशमाविशेत् । तत्र द्रुमांशिकुर्वीत जनको शास्त्रमुपये ॥ २३ ॥ तत्र तत्र च नि
 गतान नयन् दानकुशला न शुचीन् । प्रकुर्वीत वायकर्म तं वायकर्म मुच्यते ताने

वा श्रीविद्याशां गृह्णातीति ॥ २४ ॥ ब्राह्मणोऽथ कमी स्निग्धे जिह्वः कोधनो विष्णुः सा
 न्ध्यावर्गं पुजायुचयद्यापिता ॥ २५ ॥ पुराणात्पुण्यमादत्तं न्यायेन परिपालयन्
 शतायकं यस्मात्तज्जानां परिपालनं ॥ २६ ॥ चार्ततत्त्वरुद्रवृत्तमाहुः साहसिकादि
 । पीत्यमाना प्रजा रक्षोः त्फलयन्ते स्वविशेषतः ॥ २७ ॥ अरुमाणा कुर्वीत्याकिचिं कि
 जाः । तस्मात्तु नृपतिर्यस्यैव समाकृत्य लोकवान् ॥ २८ ॥ ऐश्वर्यवृत्तं तास्ते प्रा
 र्जना विवेष्टितं । साधून् संमानयेद्वाजा विपरीताश्च व्रतयेत् ॥ २९ ॥ उन्नोच्यते

नोदवप्रीनानकृन्वाविसयेत् । सवानुमानसत्कारेः श्रोत्रियान्वासयेत् सदा ॥ ३१ ॥ अ
 ग्निरनुपोराकाशकोशयोर्निवर्तयत् । सोमरात्रिगतश्रीकोनाशमेतिसंवाधवा ॥
 ॥ प्रजापा- उत्तनसंतापा- समुद्रतोदुताशनः । राज्ञः श्रियं कुलं प्रसापानादग्धा
 नवर्त्ततिः ॥ ३३ ॥ यएव नृपते दु- म्मस्वराधुपविपालयन् । तमेव कु- सुमापूति
 नृध्वंसनयेत् ॥ ३४ ॥ यस्मिन्नेशेय आचार्यवावसावः कुलस्थितिः । तथैवपविपा
 सो यदावशमुपागतः ॥ ३५ ॥ मंत्रमूर्त्तं रात्रौ राज्ञो मन्त्रमन्त्रवर्द्धितं । कुलीय

२८

यासावविदुः कर्मशांभो फलोदयात् ॥ ३६ ॥ अविमित्रमुदासीनो नतवस्तुत्पदः परः
 केमान् । मंजुलं चित्तं सामादिनिकृपत्रमैः ॥ ३७ ॥ उपायाः सामदानं च नैवोदंस्तथैव
 च । सम्यक्प्रयुक्ताः सिधोयुर्दुर्लभ्य गतिः को गतिः ॥ ३८ ॥ सांख्यविग्रहं पानमासनं
 संप्रयत्तथा । द्वैष्टीनार्वंगुणानेनान्यथावत्प्रविकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ यदा सस्यगुणोपितं
 पराध्वं पतितं जेतुं तदा व्रजेत् ॥ परश्चहीनः आत्मा यद्वृषवाहनपुकुषः ॥ ४० ॥ देवपु
 कषकां देवकश्मीसिद्धिवाचकता ॥ तत्र देवमनिवृत्तं पौकषं पौष्टी देहिर्क ॥ ४१ ॥ के

विदेवास्तेनावाचकालात्पुष्पकारतः। संयोगो विविदिशति फलं कुसलवृक्षयः॥४२॥
 यथा ह्येकेन वज्रेण वृक्षस्य नातिर्नवेत्। एवं पुष्पकारिणा विना देवं न सिधाति॥४३॥
 हिंसा नृमिता नैव्या मित्रलघुवैरायतः। अतो अनिनतत्पा प्रोवद्वै सत्यं स
 हितः॥४४॥ स्वाम्यमाया जनादुर्गको मोदतस्तथैव। मित्राण्येतां प्रकृतयो राज्ञां स
 प्रभं मुच्यते॥४५॥ तदवाप्य नृणे दंतं दुष्टं विपुनि प्रतयेत्। अर्म्महिदं दृष्टं पेशावह
 गा निर्मितः पुत्रा॥४६॥ सनेतुं न्यायते शक्यो लुब्धेनाकृतवृद्धिना। सत्यं संवेन श

२०

विनाशु सहयि नधीमता॥४७॥ यथा शास्त्रं प्रयुक्तं सुदेवा सुवमानुषं। जगदानंदये
 सर्वमन्यात तत्पुकी पयेत्॥४८॥ अधर्मं दंतं स्वर्गकीर्तिं लोकविनाशनः। सम्यक्
 दंतं राज्ञां स्वर्गकीर्तिं जगद्वरुः॥४९॥ अपि चाता सुतो र्यावाश्च सुरो मातु लोक
 पिवा। नार्दयोनाम राज्ञो। सिधमा द्विवा दितः स्वकान्॥५०॥ यो दंत्या नर्दतं दंत्या न
 संम्यजं ध्याश्च यातायत्। दृष्टं स्यात्कतु निस्तेन समापुवत्तदा क्रिरो॥५१॥ दृष्टं
 विंय नृपतिः कतुल्या फलं पृथक्॥ व्यवहारा स्वयं पश्ये सन्नैः परिवृत्तो वहं॥५२॥

कुलानिजातीः श्रीश्रीस्वगणानुजनपदानि। स्वधर्माध्यायितानराजाविनीयस्कापयि
 त्यधि॥५३॥ जालसूर्यामरीचिस्तं वसरेणुरजः स्मृतः। तेष्ट्रो लिङ्गास्तुतां लिखी
 राजसंघयउच्यते॥५४॥ जीवस्तुतेत्रयः वद्विः यवो मध्यस्तुतेत्रयः॥ कृष्ण
 पंचतेमाखाः ते सुवरीस्तु वीजं॥५५॥ फलं सुवरींश्चत्वारः पंचवापिपूकीति
 ॥ द्वैकृत्लेख्यमाध्याध्वरीं वीजं शैवते॥५६॥ शतमानउदशानिध्वरीः प
 लमवतु। निष्कः सुवरीश्चत्वारः कार्षिकस्तान्निष्कः पणः॥५७॥ साक्षीतिपणः

२२

साहस्रोदं उन्नमः साहसः। तद्वद्वमध्यमः प्रोक्तः तद्वद्वमध्यमः स्मृतः॥५८॥
 विष्णुजीस्वधर्मागुणधनदंतेवधस्तथा। योग्यावस्तसमस्तवाद्युपराधवसादि
 मे॥५९॥ ज्ञात्वापराधं दिशेयकालवलमयापिवा। वयः कर्म्मच विनयेदं तद्वद्वमध्य
 पातयेत्॥६०॥ इतिराजधर्मी प्रकरां॥६१॥ इतिराजधर्मी प्रकरां॥६२॥ इतिराजधर्मी प्रकरां॥६३॥
 मीनामप्रथमो ध्यायः समाप्तः॥६४॥ वावहावनृपः पश्येद्विद्वद्भिः ब्राह्मणैः सह
 मीनां साक्षीतिपणः

तयादिनः। बाह्यासनासतंदः कार्यारिपौ मित्रेभ्यः समा ॥२॥ अपश्यता कार्यवशाद्वावडा
 नृपेराउ ॥ सन्यसहजियोक्तो ब्राह्मणः सर्वधर्मवित् ॥३॥ बागाक्षीनोऽङ्ग्याह्वयि
 स्मृत्यपेतादिकारिणः। सन्यापृथक्पृथक्दद्यान्निवादिदुर्गादिभ्यः ॥४॥ स्मृत्यावर्धय ॥२२
 पेतनमार्गेशाधितः पूरेः ॥ आवेदयति चैव ज्ञेयवहारपदहितम् ॥५॥ प्रयोजनोऽन्यो
 लेख्यथवेदितमर्थिना ॥ समामसन्नद्विदनीमजात्यादिचिह्नितं। नाधाय उत्तर
 यावन्त्यर्थिपूजनेष्येत् ॥ अर्थानुलेष्येत्नावद्यावद्वस्तुविवक्षितं ॥७॥ श्रुताथेष्टोत्तर

लेख्यं पूर्वविवक्षितमर्थिना ॥ ततोर्थलेख्यसद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनम् ॥७॥ तत्सिद्धौ सिद्धिमाप्नो
 तिविपरीतमर्थानौन्यथा ॥ यदुःपातव्यवहारोऽर्थविवादेऽसूयदर्शितः ॥८॥ अनियोगमनिति
 र्थिनेन प्रत्यनियोजयेत् ॥ अनियुक्तं ततः नवान्येन नोक्तं विकृतिं नयेत् ॥९॥ कुर्यात्पु
 न्यनियोगांशुकलहेसाहसं ननु मुख ॥ उक्तयोः प्रतिचूः ॥ अर्थः समर्थः कार्यनिर्णये ॥१०॥
 निदूवेनावितोदद्याहर्नवातेवतसमं। मिथ्यानियोगोद्विगुणमनियोगाहर्नवहे ॥११॥
 साहसोऽथ कथं गो। निसापत्योस्त्रियां। विवादमे ॥ सद्यएव कालोन्यत्रेष्ट्यास्मृतः ॥१२॥

देशादेशांतरं ध्याति मृकली परिलेखितं। ललाटं स्थितं तेनास्मात्मुखं वैवर्ण्यमेति ॥१४॥ पविशु
 म्यसवलङ्का को विकृष्टवद्गना धते ॥ वाक्यकुः पूजयति नो तथो ज्ञो नि नूजयापि ॥१५॥ स्वना
 वादिकृतिं गच्छेन्मने वाकाय कमीश। अनिलो गेयक सा के वादुपुः संः पविर्वाति ॥१६॥
 संधि धार्थं स्वतंत्रयः। साधयेद्यस्तु निधाने त्। नवाङ्कते वदे किं विद्मो नो वयश्च नो संस्तु २२
 तः ॥१७॥ साक्षिषूनयतः ससु साक्षिणः पूर्ववादिनः ॥१८॥ पूर्वपक्षे परिचूते न वेत्युत
 र्वादिनः। सपराश्वे द्विवादस्मात् तत्र हीने तु दापयेत् ॥१९॥ दंतं च स्वपराश्वे धानेने

गाव इः शत्रु कृतास्तथा ॥२०॥ मतोन्मता र्त्तव्यं स निवाचनी तादित्यो जिनः। असंबद्ध-
 कृताश्चैव व्यावहारो न सिधाते ॥२१॥ पुनश्चाप्यगतं वैरं नृपे न धनिने धनं। विनावयेत्
 चाल्लिंगे स्तवयेदु मर्हति ॥२२॥ राजा लब्ध्वा निषिद्धादि जे न्यो द्विदि जा पुनः। विद्वा
 नशवमादया सर्वे स्य प्रचुर्यतः ॥२३॥ इतरे नंगा निधौ लब्धे राजा धर्मात्मा हरेत्। अति
 वेदित विज्ञातो दाप्यस्तं वदं मेव च ॥२४॥ देयेनैव दत्तं द्रव्यं राजा ज्ञान प्रदायतु ॥ अदर
 द्विसमाप्नोति वि। धर्मं यस्तस्य तत् ॥२५॥ असीति नागा वृद्धि स्यात् मासि मासि सर्वं
 के। वरी जमा कर्तुं द्वित्रि वतु धर्मिक मन्यथा ॥२६॥ कान्तं वा स्तुव शकं साधु आविरीक शत-

दद्युर्वीखकृतवृद्धिर्नर्वेसर्वीसुजातिः ॥३५॥ संतातेस्तुष्टुशुस्तीर्णां बस्याधुगुणाः पवाः ॥ व
 स्तुधान्वाहिराणां चतुस्तुष्टुशुस्तीर्णाः स्मृताः ॥३६॥ प्रसन्नसाधयन्नुर्वीनवाचो नृपतिर्न
 वेत् ॥ साधमानो नृपि गच्छेद्दोदयश्च तद्वनं ॥३७॥ गृहीताननुजमाद्यो धनिनाम
 धारीकः ॥ दत्तातुवाहारायैव नृपतिस्तद्वनं ॥३८॥ यज्ञाधर्मासीको वापसावतावृ
 शर्कशर्तः ॥ पयकेशतर्कदापः प्राप्तासीत् ॥ तन्मार्गिकः ॥३९॥ हीनजातिपवित्रीयामृगा
 र्थिकर्म्मिकाव्येत् ॥ ब्राह्मणस्तु पवित्रीयाः शनैदाप्योपथानयन् ॥४०॥ दीयमानं न गृह्ण

३५

तिप्रभुर्त्तयश्चर्कधनः ॥ मध्यस्तरुणापित्ततस्माद्वृद्धात्तनतः पर्व ॥४१॥ अविनाशः कुंड
 वार्येयद्वर्षां तु कर्तुं न वेत् ॥ दद्याद्वि कुंद्वार्यी नृपतिः स्त्रीकर्तुं तया ॥ दद्युस्तद्विनिप्रोषिते
 चर्कुर्वु विनि ॥४२॥ नयोषिता निपुत्रभ्यां न पुत्रैराकृतं पिता ॥ दद्याद्वि कुंद्वार्यी नृपतिः
 स्त्रीकर्तुं तया ॥४३॥ सुराकामद्युर्त्तद्वि शुक्लवाशेष्टकं ॥ वृथाहानं तथैव ह पुत्रीवद्यानृपे
 र्त्तकं ॥४४॥ गोपशौचितिकशेषवर्जकवाधलीवितां ॥ असीवद्यात्तातस्तेवां यस्माद्विनिस्त
 दाश्रया ॥४५॥ प्रतिपन्नं स्त्रियादयं पिता वा सहयत्कृतं ॥ स्वयं कुर्ववायुद्वर्षां नान्यस्त्रीवात
 महीति ॥४६॥ पितरिप्रोषिते पुत्रे वा सनात्तपुत्रे पिता ॥ पुत्रयोर्न स र्वादयं निद्रुवे साविता

वित्तं ॥५१॥ सच्छादकं शशिवर्धनं ॥ अक्षयिणी ॥ पुत्री जन्मावतद्रवाः पुत्री हीन
 सारि ॥ ५२॥ चान्द्रा मयदं पयोः पितुः पुत्रस्य वैवर्हि ॥ प्रातिनायक मृगा
 साक्षमावेन तेन नुस्मृतं ॥ दर्शने प्रत्येदिने प्रातिनायक विधीयते ॥ आद्योत्तर
 तयेदायावितरस्य सुता ॥ ५३॥ दर्शने प्रातिनूयि ज्ञात प्रात्ययिका पिवा ॥ नत
 नुत्ता ॥ सशर्युः शीतलमास्तुतः ॥ ५४॥ वद्वेः सुग्रीवस्वाशेः सुग्रीवः प्रातिमु
 त्तधनं ॥ एकस्मिन्नाश्रिते धेपुधनिकस्य यथाकृच्छ्रः ॥ ५५॥ प्रातिनूयि पितो यस्तु प्रका

३६

प्रकाशं धनिने धनं ॥ द्विगुणं प्रातिदातवामृशिकैस्तस्मात्तद्वर्धनं ॥ ५६॥ इवेत् ॥ ५७॥ संवत्ति स्त्री पशुबु
 वधान्या त्रिगुणमेव ॥ वस्तुं वस्तुगुणं प्रीतिं रसश्चाष्टगुणस्तथा ॥ ५८॥ आदिपुत्री सो द्वि
 गो धनिवदिनमो कति ॥ काले कालकृतेन नुस्मृतं नोपेन न श्याति ॥ ५९॥ गोप्यादिनो गो
 वृद्धिः सो प्रकारे यदा पिति ॥ नष्टे द्योतिन पुंश्च देवराजकृता दृतिः ॥ ६०॥ आद्यः स्वीकृता
 द्विरक्षमानो यसारतः ॥ जातश्च न्याद आधी योधनं न नाशधनी न वेत् ॥ ६१॥ चरित्रवंधककु
 र्तं सवृद्धादायले द्वर्धनं ॥ सत्यकारकृत्तद्रव्यं द्विगुणं प्रातिदायति ॥ ६२॥ उपस्थितस्य मोक्ष

आविस्तेनोन्यथा न विद। पुजो जाक सति धनं कुलेन्यस्यायिमा पुयात् ॥ ६१ ॥ तत्कालकृतं
 मूल्यो वा तत्रातिद्वेदवृद्धिकः। विनाधारशिकाद्यापि द्वि किराति मसादिकं ॥ ६४ ॥ यदत्र
 दिगुशीनृतमृगामाधौ तदा खलुः। मोक्ष आविस्तु यन्त्रे नै प्रविष्टे दिगुशे धने ॥ ६५ ॥
 इति शरादान प्रकर्षा ॥ वासनस्क ममाख्या गृहस्ते वा स्य यदप्यतिः। इयंतदीपानि ॥ ६७ ॥
 यिकं प्रतिदेयं तथैव तत् ॥ ११ ॥ नदाप्येदं तंतं नृराजादे विकृतस्वरैः ॥ नृषस्ते न्मा गीत
 दंतदाप्येदं दंतसमं ॥ २२ ॥ आजीवनैस्ते यदप्येदाप्यस्तं वापि सोदयं। याचता च

हितन्यासनिक्षेपादिपुथं विप्रः ॥ इति नक्षेय प्रकर्षा ॥ वासनस्क ममाख्या गृहस्ते वा स्य य
 दप्यति। इयंतदीपानि यिकं प्रतिदेयं तथैव तत् ॥ दानशीलाः कुलीनाः सयवा दिनः। धर्म प्रधा
 ना सजवः पुत्रवं तो धना न्विताः ॥ ११ ॥ अवरसा त्रिनो ज्ञेयाः औतस्मान् क्रिया पवः। यथा जाति
 यथा वंशी सर्वे सर्वेषु वा स्मृताः ॥ २२ ॥ स्त्रीवालवृद्ध कितवर्मजो न्म वा निशस्तकाः। रंगवता विपाषाणि
 कूटकृद्धिदिकिर्लो द्विधाः ॥ ३३ ॥ पातिता तो प्रायि सर्वं सहाय विपुतस्वराः ॥ साहसी दृष्टिदोषश्च न
 मृवाद्या स्वसाक्षिणः ॥ ४४ ॥ ठ नयानु मंतसादि नवयि कोपि धर्म विवत् ॥ सर्वः साक्षि सी यहेतो

त्रौर्धपाक्यसाहसे । ५॥ साक्षिः श्रावद्वापि प्रतीवादी समीपमान् । योपातकीकृतां लोकां
 हापातकिना तथा ॥ ६॥ श्रुतिज्ञानानुमेयोकायेव स्त्रीवाक्यातिर्ना । सतान्मर्वीनवा प्रोत्तयः
 साक्षमनृतवदेत् ॥ ७॥ सुकृतं यत्वा कां विभ्रमां वरशतैः कृतं । त-सर्वतस्मान्नीहियं पत्न्या
 जयमेव ॥ ८॥ श्रुतवानुनरः साक्षं मृतां सदृशं वधने । राजा सर्वे प्रदाय स्यात्तव द्युत्तमि
 शकेहानि ॥ ९॥ नददाति हियः साक्षं जानन्नपिराधमः ॥ सकूटसाक्षिणी पापैः तुल्यो
 दहेनैव हि ॥ १०॥ द्वैतेव दूनां वचनं सामधु गुणिनां तथा । गुणो द्वैते तु वचनं अद्योयः

३५

गुणवत्तमा ॥ ११॥ यस्योक्तुः साक्षिः सत्यां प्रतिज्ञां सजयी नवित् । अन्यथावादिनो यस्य धु
 वस्तस्य परजयः ॥ १२॥ उक्तेपि साक्ष्ये यद्यन्ये गुणवत्तमाः ॥ द्विगुणाद्यान्यथा बुधुः
 कूटाः स्युः पूर्वसाक्षिः ॥ १३॥ पृथक् पृथक् दंजनीयाः कूटाः कूटाः साक्षिस्तथा ॥ विवादादि
 गुणोदंर्त विवा-स्यो ब्रह्मराः स्मृतं ॥ १४॥ यः साक्षात् प्राविते न्येन्यो निदुःते तन्न मोबुतः । स
 वाप्येष्टु गुणोदंर्तं ब्रह्मरांनु विवा-सयित् ॥ १५॥ वरानां द्विवयो यत्र तत्र साक्ष्यां नृतनवदेत् ॥
 नृत्तावनाय निर्वीर्यं श्वरसारस्तता द्विजे ॥ १६॥ श्रुति साक्षिः प्रकर्षः ॥ यच्छास्त्रिद्वयोनि

श्रीः स्वच्छाउपरस्वरं ॥ लेख्यं तु सादृकं सामांयं तास्मिन् धानिकं पूर्वकं ॥१॥ समासासत
 द्वावदीहनी मतास्वयोक्तेत्रजेः ॥ सवचारीकामीयदत्रोपरिलेखितं ॥२॥ विट्टरामादिवि
 द्धितं ॥२॥ समापेयेकषीरामस्वहस्तेन निवेपयित् । मर्तमेभुकपुत्रस्यायदत्रोपरिलेखितं ॥
 ॥३॥ सादिराश्चस्वहस्तेन पिट्टनामपूर्वकं । अत्राहमभुकसाक्षी लेखेयुरिततसमाः ॥
 ४॥ ऊनगान्धारितेनेत्वमयाहमभुकमनुन । लिखितं ह्यमुकेनेतिलेखकोतेततो लिखे
 त ॥५॥ विनापिसाक्षिनेलेख्यस्वहस्तो लिखितं यत् । तत्प्रमार्शं स्मृतं सर्ववलोपायकृतं

२५

श्रीः समाशकाः । नदत्तं श्रीधनं यासां नती वास्वसुवेरावा ॥२॥ शकस्यानीह मानसा काचि
 द्वापृथक् स्तुय । न्यूनायकविनक्तानां धर्मी पिट्टकृतः स्मृतः ॥३॥ विनजे रंजु सुतापि
 चो रूईष्टक मृशं समं । मातुद्वहितयः शेषमृशा ता न्यो र्तिचयः ॥४॥ पिट्टद्रवा विरोधे
 नयदम्यस्वयमजितः । मैत्रमोद्वाहकं चैव दायादानानतङ्कवेत् ॥५॥ क्रमादन्त्याम तंद्वयं द
 तमन्युद्वरेतुयः ॥ दायादेनो न तद् द्याविद्याल बुमेव च ॥६॥ सामान्याये समुक्ता निविना गो
 पिसमः स्मृतः । अनिकापिट्टकाणां तु पिट्टतो नागकल्पना ॥७॥ न्यूनीयितामहोपात्ता निर्वर्णी

इवमेव वा । तत्र स्यात्सदृशं स्वार्थं पितुः पुत्रस्य चैव हि ॥८॥ विनक्तैषु सुतो जातः सवर्णी या वि
 नागनाक् । दृशा द्वा त द्विनागः स्यात्वायवायविशो विना ॥९॥ पितृभ्यां यमयदत्तं तत्तमेव
 धर्ननवेत् । पितुर्द्वे विनजता मातापशंसमुद्वरेत् ॥१०॥ असंस्कृतास्तु संस्काप्या नृप
 जिः पूर्वसंस्कृतिः । नागनीश्वरिजावशाद्वा तत्तुरीयकं ॥११॥ चतुस्ति द्वे कनागा सुव
 रीशो ब्राह्मणात्मजाः । द्वित्रिजास्तु द्वे कनागा विष्णुस्तु द्वे कनागा नः ॥१२॥ अग्नौ न्याय
 क्तं इवा विनक्तैष्यवदृश्यते । तत्पुनस्ते स्तामेवाशे विनजेव नितिः । स्थितिः ॥१३॥ अपुत्रे

४२

शापवद्देवे निलो गोपादितः सुतः । पुन्यो रपि पितृदत्तावधर्मतः ॥१४॥ और्वसो धर्मपत्नी जस्त
 मः पुत्रिका सुतः । क्वचनः क्वचन जातस्तु सगोत्रेणातरेन च ॥१५॥ गृहे प्रकृते उत्पन्नो गूढजस्तु
 सुतः स्मृतः । कनीतः कन्यकाजीतः मातामहसुतो मतः ॥१६॥ अकृतायाः कृताया वा जीतः पुन
 ः न विस्मृतः । दद्यान्मातापितावायां सपुत्रो दत्तको भवेत् ॥१७॥ जीतं श्वतान्यो विक्तीतः कुत्रि
 मः स्यात्संस्कृतः । दत्तान्मातु स्वयं दत्तो गने विभू सद्यो जः ॥१८॥ उष्टृष्टो गृह्ययस्तु
 सोपनिहो न विस्मृतः । पितृदोशहरस्तेषां पूर्वाजावपरः परः ॥१९॥ सजातीये श्वयं प्रोक्ते

क्षनयेषु मया विदुः । जातोऽपि वस्मात्तु द्वे राका मतोऽहरो जवेत् ॥ २० ॥ मृतेऽपि तद्विकुर्पुस्तं चातर
 खर्हं नागिनं ॥ अत्राटको हरे सर्वं दुहितृणां सुता द्याति ॥ २१ ॥ पत्नी दुहितरश्चैव पितरो जात
 वस्तथा । तस्युतो गोत्र गोवर्धुः शिष्य सवत्सरा रिताः ॥ २२ ॥ एवमना विपूर्वस्य धननो गुते
 रो नैरः । मयी तस्य ह्यपुत्रस्य सविवरो भूय विदुः ॥ २३ ॥ वाने प्रस्थितवत्सरा रिता मृच्छं
 नागिनः । क्रमेणाराज्यं सति धर्ममो जेतुं तीर्थिनः ॥ २४ ॥ संसाधुनस्तु संसाधु सोदवस्य
 मो । दद्यात्पुण्ड्रं देवाः । जातस्य च मृतस्य च ॥ २५ ॥ अन्मोदयंस्तु संसृष्टीनां नो धर्मो धर्मो हरे
 त् । अस्मिन्मृच्छापि चादद्यात् संसृष्टो नान्यमाटजः ॥ २६ ॥ लोकोपपातितस्तु यं शुक्रमुने

४३

को जठः । अंधोऽपि सारोऽपि दानं तर्वाः सुनिर्वाचकः ॥ २७ ॥ श्रीरसा केव जाश्चैर्वा निर्दोषा नाग
 दारिणः । सुताश्चैर्वा पुनर्त्तवा यावदेनर्त्त सा कुताः ॥ २८ ॥ अपुत्रा योऽपि तस्त्वैर्वा नर्त्तवाः साधु
 वृत्तयः । निवीसा वा निचा विरपः प्रातः कृतास्तथैव ॥ २९ ॥ पितृमातृपतिचाटव तमाध्याय्य पायनं
 । आश्वि विद्वान्काश्च स्त्रीधर्मं पारिकीर्तितं ॥ ३० ॥ वधुदत्तं तथा शुक्लं मन्त्राध्यायकमेव च । अप्रजाया
 मतीतार्यां वाधवास्तवका पुष्टः ॥ ३१ ॥ अप्रयस्तु धनं न तु ब्रह्मादिसुखं उच्यते ॥ दुहितृणां प्रसूता
 वेत् शो पशुपितृगामितत् ॥ ३२ ॥ दवाकन्या हरेर्वं प्रोक्ष्यैदवा सुतोदयः ॥ मृतायां सर्वं मृदं दद्यात्तवे
 दनिकः समः । नदत्तं स्त्रीधर्मं यस्मै दत्ते त्वं प्रकीर्तितः ॥ ३५ ॥ विना गतिं क्वे जातिवधुसा कानिने
 पदिशो धोनयवार्थः ॥ ३६ ॥ दुर्निदेधमीका जेयवागौ सप्रतिरोधाकः ॥ गृहीतं स्त्रीधर्मं न नीना कृयेत्तु महति ॥ ३७ ॥
 आश्वि विद्वान्काश्च स्त्रीधर्मं पारिकीर्तितं ॥ ३८ ॥

खितैः ॥ विनाशनावनाहीयागृहकैत्रैश्च योतकैः ॥ २६ ॥ आतावक्ष्यतामप्रकरणं ॥ सीमो विवावकैत्रेसा
 सामंतास्त्रिविदयः ॥ गोपाः सीमाकुशाशाश्च सर्वे च वनगोचराः ॥ १ ॥ नयेयुवेति सीमानंश्चार्णगाव
 उपक्रान्तैः ॥ सेतुवन्मीकनिष्ठास्त्रितैः यद्येकपलकितौ ॥ २ ॥ सामंतावासमगामाचत्वारो ह्येवशा
 पिवा ॥ रक्तस्तुष्वसनासीमानयेयुः कितिधा विर्णाः ॥ ३ ॥ अनुतिष्ठपृथगुत्पारातामध्यामसाह
 र्म ॥ आनविज्ञातविज्ञाना राजासीमप्रवर्तिताः ॥ ४ ॥ रामायतनगामेषु विधानेद्यानविश्वसु
 । एषएवविजनेयोवक्षीवुप्रवर्तादिषु ॥ ५ ॥ मयीशयाः मयीशयाः प्रजोवतुसीमातिक्रमनेतं
 या ॥ क्वस्यहरेणादंनमाधमोत्रममध्यामा ॥ ६ ॥ ननिषेधोऽन्यथास्तु सेतुश्चकलानकारकः ॥

४४

४५

पञ्चमहरनमध्याः स्वनीकजोवद्वकः ॥ ७ ॥ स्वामिनो नो निवेद्ये च द्विसेतुप्रवर्तयेत् ॥ ८ ॥
 तद्धे स्वामिनो नो गस्तदनावे महीपतेः ॥ ९ ॥ काकाहृतमपि द्वैर्वीयोनकुत्तुकारयेत् ॥ १० ॥
 प्रवीणो कृष्णफलकवमन्येन कारयेत् ॥ ११ ॥ दूतसीमा विनाशप्रकरणं ॥ माघनाष्टौ तु म
 हिषी सप्तम्या तस्याका विरी ॥ दण्डीयातवद्वे तु गोस्तवर्द्धमजा विकः ॥ १२ ॥ न कश्चिदपि
 विष्णुनां यथोक्ता द्विगुणोदयः ॥ सममेषां विनीते पि स्वरोद्भूमाहुजीसमः ॥ १३ ॥ यावत्स
 र्पविनस्येत तावत्स्यात् ॥ त्रिगुणफलं ॥ पालस्तावत्तु गोस्वामिपूकोतीद

वरु महीति ॥ ३॥ पद्यमि विचातांति द्वे त्रैदेवो नवयते । अकामतः कामचरिचौरवद्वु
 महीति ॥ ४॥ मही-शैशुपुषः सुतिकागुकादयः । पालीयिजानतुर्मनोचादेवराजप
 रिपुतां ॥ ५॥ यथापितान्यशूनपातः सार्यपुयपयितथा । प्रमादान्मतनश्चयुदापः कृतवेत
 नः ॥ ६॥ पालदीवविनाशेपुपालीदंते विधीयते । अर्द्धययौदशपराः स्वातिनोद्वयमेवचा ॥ ७॥
 यामेक्यगोपुचावेनूनिवाजवशेनव ॥ द्विजन्तुशोधः पुद्यामि सर्वतः स्ववदाचवेत ॥ ८॥ ध
 लुः शतं परिगाहोमम के जातवैजवेत । देशतेकवैतस्य स्यात् नगरस्य चतुः शत ॥ ९॥
 वातः मीमि पालविवादप्रकरणां ॥ स्वजनैवान्य विकीतं के उदीयी प्रकासित । इनाप्रोडो

४५

हीनमूल्येतेनाहीनचतस्कर ॥ १॥ नष्टाप्रहतमासाद्यहर्निराहयेनरं । देशकालविपत्तीश्च
 गृहीत्वा स्वयमप्यवेत ॥ २॥ चिक्रेतुर्वशनाकुद्विः स्वामिद्वयं नृपोदर्म । जेतामूल्यमेवापोति
 तस्माद्यक्तस्याविकयी ॥ ३॥ आगमेनोपनीगेननष्टुनवा मतोवाथा ॥ पंचवयौदमस्तस्योरा
 जेतेनविनाजिते ॥ ४॥ कृतपुनष्टुयद्रव्यं परहस्तादमाहृतः । अवीक्सेमवअवाश्यामी
 हवेतपरतो नृपः ॥ ५॥ पशानिकशकेदद्याच्चतुरः पंचमानुषे । महियोस्तु गवाहो द्वौ पादपाव
 मजाविके ॥ ६॥ इतिस्वामिविकयप्रकरणां ॥ वापुयात । आनवेद्यनृपेद अः सपुषशावतप
 शान् ॥ ७॥ शौकुकेः स्कानपालीवीनष्टुवत ॥ स्वकुर्दुवादिरोधेनवैर्यवारमुतादृतिः । नाच
 येसतिसर्वस्वयज्ञान्यस्तेपतिश्रुतं ॥ ८॥ गतिगहप्रकाशः स्यात्स्वावस्मविशोषितः । वैर्यप्र

तिष्ठुतं चैव चाना पहरिष्युनः॥२॥ इति दत्तावानीक प्रकरणा॥ दशैक पंच सप्ताष्टा द्वा द्वा मासकं। वीजा
 यो वा ह्यस्मिन् श्री दीप्य पुसां पविं क्रया॥१॥ अंशौ सुवर्ग मदीर्ग रजते द्विपलं शतो। अष्टौ त्र
 पुता सेवता मे पंच दशाशसि॥२॥ शते दश पला वृद्धि रौ लोका र्क्षा सिकेतया। मध्ये पंच पला मूत्रे
 सूक्ष्मे तु त्र पला मताः॥३॥ काष्ठी के रो मर्व णे च त्रिंशद्भागः कृयो मतः। नक्ष्त्रो न च वृद्धिश्च
 कौषव च्छेत्तु च॥४॥ दर्शकार्क च णो र्ग च द्वा त्वा नष्टे व ता वलं। इव्या र्णा कुश र्जं कुं बुधुः य न दाय ४६
 मसि शय॥५॥ इति त्रीता नु शय प्रकरणा॥ वलान् सादी कृतं स्त्री रै र्वि की तश्चापि मुच्यते। स्वामि
 प्राण प्रवे न क्त गान् तन्नि क्रिया दपि॥१॥ पूर्व ज्ञाव सि तो वृत्ता दा स आभ र्ण त कः। वरीना मा तु ल्ये
 न दस्यीन नि लो मतः॥२॥ कृता श लो पि नि व से कृत काले गुरो र्गृहि। अंते वा सी गु रं प्राप्नो ज न

स्त नैव पद॥२॥ राजा कृत्वा पुरि स्थान वा त्प्राणान न्य स्या न चतु। त्रै वि द्य वृत्ति मद्रू या सुध र्म पा न्य ना
 मपि। निज धर्मा विरो धे न य स्तु सामा र्थ्य को न वेत्। सो ऽप्य न्नैन र्सर को धर्मो रोज कृत श्रयः॥५॥ ग
 रा इवां इरेषा स्तु स वि र्द ल य ये श्रयः। सर्व स्व हर र्णा कृत्वा र्ण रक्षु द्व प्र वा सयेत्॥६॥ कर्त्तव्य व श
 नं सर्वैः समूह हित वा दिनां॥ यस्त व विपरी त स्या तः स्या त सदा प्यः प्रथमं दमं॥१॥ समूह का र्णी अ
 यातान कृत कार्णी न्नि स र्जयेत्। सदान मान स क र्विः पूजयेत्वा मही पातः॥८॥ समूह का र्णी प्र हितो य
 स्तु नेत त दप्येत्॥ एका द्वाद श गु र्णा प्राप्यो यद्य सौ ना प स्व र्णः॥९॥ धर्म ज्ञाः सुव र्णो लुब्ध न वे पुः का
 र्णी बिं तकाः। कर्त्तव्य व श ने ते र्णी समूह हित वा दिनां॥१०॥ श्रोत नै कं ग म पा र्थ वि ग राना म प्ययं वि विः
 ॥ ने द चे वा नृ पो र क्ते त् पूर्व वृत्तिं य पा लयेत्॥११॥ इति र्ष वि द्यो ति क्र म प्र क रणा॥ गृही ता व त नः क र्मी

न्यजनद्विगुणमाहवेत् । अगृहीते समं शोचो नृते रक्ष उपस्करः ॥ १ ॥ दाम्यस्तु दशमं नागं वा शिञ्जय पशुस
 म्यतः । अनिश्चितं नृते यस्तु कारये समहीनं ता ॥ २ ॥ दिशं कालं न्यो नीयात् नानं कुपी च यो न्यथा ।
 तत्र स्यात्सामिजं दौ दिकं देयं कृति ठिके ॥ ३ ॥ यो यावत्कुरुते कर्म तावत्तस्य तु वेतनं । उन्नयो
 रप्यसार्धं तत्र सार्धं कुर्यात्सुता ॥ ४ ॥ अराजा देवकं न ह्वं नाहं दायास्तु वाहकः । प्रच्छान विद्ये
 व प्रदायो द्विगुणीयते ॥ ५ ॥ प्रजाते स पुमं नागं च यो पात्रसंयोजनं । नृते मर्दये सर्वे प्रदाय
 स्थाजके पिवा ॥ ६ ॥ इति तनाशन प्रकरणी ॥ ग्रहे शतिकवृद्धे सुमानकः पंचमं शतं । गृह्णीया दूर्त
 कितवा दितरा दशकं शतं ॥ १ ॥ सम्यक् पातनो दद्याद्वाजे नागं यथा नृते । जितसु ग्राह्यं तौ विदेद्य
 सार्धं च कं मी ॥ २ ॥ प्राप्ते नृपतिना नागे प्रसिद्ध धूर्त मर्जते । जितसमानके स्थाने शपयेत्तर

४७

न्यथं कुरु ॥ ३ ॥ इष्टा रो व्यावशाया सा क्रियाश्चतस्रहि । रात्रा स चिह्नं निह्नं निर्वोपाकूट क्रोपां
 वेदिनः ॥ ४ ॥ द्युतमेकमुर्ध्वकायं तस्करज्ञानकारणात् ॥ सत्यासत्यान्यथोक्तो वै न्युनागं चिपरो
 । गिराः । केपं करीति चेद्वयः प्राप्ता नर्द्वययो दया ॥ १ ॥ आनिर्गता सिना जिनी मातरं मोतवेति च । श
 पंतं यो द्याजा पंचवशतिकं दर्म ॥ २ ॥ अर्द्धे धने कु द्विगुणं परस्त्री तमे सुच ॥ दंतं प्रशासनं कार्यं
 वशी जात्युपधवेः ॥ ३ ॥ प्रातिकी म्यापवादिषु द्विगुणी त्रिगुणी दमाः । वशीनामा बुद्धो म्येन तस्माद्वी
 द्विगुणितः ॥ ४ ॥ वाहुजीवाने त्रिगुणं विनासे वाचके दमः । मत्तस्तदार्द्धकः पावना साकरी करी द्वि
 ॥ ५ ॥ अशक्नुवन्ती वदंती यः पशुवृशः । तथा शक्नु प्रतियुवदाप्यः कै मायत स्यतु ॥ ६ ॥ पत्त

नयेकृते त्रैपेदं जो मध्यमसाहसः। उपपातक्युत्ते उदायः प्रथमसाहसं ॥७॥ त्रैविद्यवृत्तवर्णानां द्वे
 पत्रमसाहसं। मध्यमो जातिपूर्वार्ण प्रथमो ग्रास ग्रासदेशयोः ॥८॥ इति वाक्यवृत्तप्रकरणे ॥
 असाहिक इति त्रैविद्युत्तमि श्यामेन तु। द्विष्टो वावहावस्तु कूट विद्वः कृतो नयान् ॥९॥ न
 स्मर्पयैकवजः शशेदं तो वशपराः स्मृतः। अनेष्टपरीति श्रुतस्य शीन द्विष्टास्ततः ॥१०॥ समेष्टे
 वपरस्त्री द्विष्टा स्मृतं पुनः। इति चर्चवमो मोहदमा द्विजि र्वर्तनः ॥११॥ विप्रपीडा कर्-
 त्वे धर्मगमवासा स्यात्। उक्कुरो प्रथमो वः संस्था शो न तद्वत्कः ॥१२॥ उक्कुरो द्विष्टपादे
 त्रैविद्याति कोदम। परस्परं सवैषो शस्ते मध्यमः सोहसः ॥१३॥ पादशोकी शुकाः कवाचं

उच्यते पुनः ॥१४॥ पीडादंशकरी शुकावेष्टपादाध्यासे शतं वमः ॥१५॥ शो नितेन विना दुःखं कुर्वन्
 काष्ठादिन चरः। द्वाविंशत्यस्यान् दाप्या द्विष्टा दर्शनि मृजः ॥१६॥ कर्तृपादवर्तनं गेहं दानकारं
 नाशयोः। मध्येदं विप्रो द्वे विमृतकन्य इत तथा ॥१७॥ द्वेष्टाना जनवा गोषी नेत्रादि प्रातने दानं
 कर्तृवाक्यवाकु संध्या च न मे मध्यमसाहसः ॥१८॥ एकं युता च दूनां तु यथोक्ता द्विष्टा दमः ॥ कल
 हापहर्तृवर्तनं स्वयो यस्मिन् कलहो समुदाहृतः। स्व द्विष्टा स्मृतः ॥१९॥ दुःखमुत्पादयेद्यस्तु स
 मुश्चान जं वर्यं। दाप्येदं च यो यस्मिन् कलहो समुदाहृतः ॥२०॥ आनयाती तथा नेत्रे द्वेष्टे
 ज्यावपातने ॥ पशान् दाप्यः पंचदश विंशत्यर्थतया ॥२१॥ दुःखोत्पादयेत्ते द्रव्या द्वेष्टे पन् प्रातहर्त

था। लोडशाद्यः प्राणान्दापि। द्वितीयौ मध्यमदमः॥१३॥ दुःखे च शोशितौ तदादेशार्थं गच्छेद्वान्तथा
 र्दुःखः दुःखः पुनर्नाद्विः पराः प्रचति क्रमात्॥१४॥ लिंगस्य स्वदान मृत्योर्मध्यममूलमेव च। न
 हापशुनामीतेषु स्कादनेषु दिगुसीदमः॥१५॥ वित्यं श्मशानसीमासु पुं राय्छोने सुखालये।
 । जातपदुमानां दिगुसीवृद्धेयावस्तुतिः॥१६॥ गुलागुलकुपलताप्रधानोषधिनीकुलाः।
 धपूषी स्मृतद्वंद्वः स्थानेष्टुत्तेषु कर्माणि॥१७॥ इति पारुष्यप्रकरणाः॥ सामान्यद्वेष
 सनइवशासाहसं स्मृतं। वतुल्यादिगुसीदने निवृत्ते च त्रुगुणाः॥१८॥ लः साहसिकाव
 काः। तदापि दिगुसीदमः। पश्यैवमुक्ताहं दाता कारवली स च त्रुगुणाः॥१९॥ अथार्थी नीशाति क्रम

४५

पुनरापि उवाच॥ सदिष्टस्याप्रवातस्य समुद्रमुत्तनेव कृत्॥२॥ सामंतकुलिकादीनामपक्व
 वस्यकावकाः। पंचाशत्याशिकोर्द्वं एषामिति विनिश्चयः॥३॥ स्वर्द्धासविधरागासीविकुञ्जनि
 धवकाः। अकारे राचविकोञ्जार्द्धालश्चोत्तमान् सृष्टीत्॥४॥ शुद्धः प्रवृजितानां च देवे। पत्रैव
 नोजकः। अयुक्तं शपथकुर्वन् लोभो लोभकृत्॥५॥ वृष्टकुत्रपशुनां च पुंस्त्वस्य प्रतिधातकृत्। साध
 वरास्यापलापी दासीगर्भविना स कृत्॥६॥ पितृपुत्रस्य च भ्रातृद्वंद्वं तादायी। शिष्याकाः। एषामप
 तिताव्यो न्यातागी च दशद्वंद्वं नाका॥७॥ इति साहसप्रकरणाः॥ वसानस्त्रीवृषप्राणदंष्ट्रेनेत्रकस्तु
 पर्वशुकरं। विक्रियावक्रया धानावितेषु परामदशः॥८॥ पितापुत्रविरोधे तु साक्षिणा विपनोदमः। अ
 तरे जतयोऽपि। तस्य अष्टगुसीदमः॥९॥ तुलासासनमानानां कूटं कृत्वा नोनकस्य च। एनश्च

वावडतीर्थः सदाप्योदमतन्म ॥१॥ अकूटकूटर्कं कुते कूटयसायकूटर्कं । सनराकपरीक्षीतुवापा
 उ त्तमसाहसं ॥४॥ निषामथाचरवीप्य । स्तिर्यं प्रथमं दमः ॥ मानुषे मध्यमराजमानुषे
 त्तमं तथा ॥५॥ अवष्टं यश्च वक्ष्याति वक्ष्यश्च प्रमुच्येति । अप्राप्तव्यवहारसदाप्योदमतन्म ॥
 ॥६॥ मानेन तु नयावापि लोशमधुमर्कहरेत् । दत्तसदाप्योदितं त्रैलोक्ये कालौ च काप्ये त ॥७॥
 नवजस्नेह तव गमधधाना गुणादिषु । पश्ये पुनः किंप न हीनं पश्यान्वाप्यस्तु प्रीतशः ॥८॥ मृ
 द्धुर्ममातिमुजायः काष्ठवक्रेण वाससा । अजातो जातिकरणा विज्ञेया ह्युराति दमः ॥९॥ सधु
 कृपविवृता धसावर्द्धनार्जवकुविमं । आधानं विक्रयवापि नयातो दत्तं कथना ॥१०॥ निक्षेप
 गोत्रपक्षपशोः शमुच्यते । वरि दिसतो दत्तो यथावृद्धौ न वृद्धिमानः ॥ ११॥ संचयकुर्व

तामसं सखकाकुसल्यनां ॥ अथ स्यात्संवृद्धिवासाहसोर्दत्तमेव ॥१२॥ संचयवाताजां पश्य मनर्थो
 रोपकं तां । विज्जीशां तां वा विहितोर्दत्त उ त्तमसाहसः ॥१३॥ राजनिःस्त्रा पतो पीर्थः प्रयहते न
 विक्रयः ॥ जयो जानि सवस्तस्मावतिजाला न कृस्मतः ॥१४॥ स्वदेशे पश्ये तु मर्तव्यं गृहं तर्पयकं ॥
 दशर्कं पावदे स तु यः सद्यः क्रयविक्री ॥१५॥ पश्ये पवि सस्थाप्यार्थं पश्य स मुद्धवः । अर्धो तु गृह
 कृत् कार्यः केतु विनैव रेव च ॥१६॥ गृहीतमूल्यं यत्पश्यं केतु नैव प्रयच्छति । सेव्यं तस्य दायो सो विद्म
 न्वादिगागतिः ॥१७॥ विज्जीतमापि विक्रेयं पूर्वं केताजि वृद्धति । हानिश्चैस्ते केतु दोषेण केतु रेवाहसा
 नवेत् ॥१८॥ राजद्वेषोपघातेन परमिदोऽप्रमुपागते । हानिर्विकिपु देवानां सीयाचितस्य प्रयश्च नुः ॥१९॥ अन्य
 हस्ते तु विज्जीतं दुष्टं वदुष्टं यद्वि । विज्जीशां ते दमस्तत्र मूल्यानु दियु रो नवेत् ॥२०॥ वृद्धिर्ह्यर्थश्च वति जाप

पराधनामविजानतां । जीवानां नृशयः कार्यः कुर्वन् नृशयः गदहनाक् ॥ २१ ॥ इति विविक्ता संप्रदानप्रकरणां
 ॥ समवायेन वशीर्जानां नृशयः कुर्वन् ॥ जीवानां नृशयः गदहनाक् ॥ २१ ॥ प्रतिमिदमना
 चंप्रमादाद्यनाशतं । मतदद्याद्विपुलाश्चरित्तदशतो माजनाक् ॥ २२ ॥ अद्वप्रकणादिशं नृशयः कुर्वन्
 वृषो हरेत् । व्यामिद्वं राजयोग्यं वावनात् राजगमितत् ॥ २३ ॥ मिथ्यावदनपरिमार्शः शुक्लस्त्रीनादप्यसि
 र्बन् । दायस्त्वष्टुगुरां यस्त्वसवाजकयविकयी ॥ २४ ॥ तद्विकः स्त्वलजं शुक्लं गृह्णन् दायं परानन्दशः
 वाहनाः परिवेशानामेतदेवानिमंत्रयी ॥ २५ ॥ वेशातिरगतपुतेद्वयं दायं दवाधवाः । ज्ञातयोवाहारे
 सुस्तदागतास्तैर्विना वृषः ॥ २६ ॥ जिह्मं मजैयुर्जिह्मं नृशयः शीतो नृशयः कारयेत् । अनेन विविक्ता स्वात्

शान्तिर्नृशयः कुर्वन् ॥ २७ ॥ इति संप्रदानप्रकरणां ॥ ग्राहवेर्गुह्यातिचौरो लोपुणाथपदेनवा ।
 पूर्वैर्विपुला पराधनतया वा शुद्धात्मकः ॥ २८ ॥ अन्धोपि शक्या ग्राह्या जातिनामादिनिद्वे । द्यूत
 स्त्रीपातसत्काश्च शुक्लानि नृशयः स्वराः ॥ २९ ॥ परदवाग्राह्यां च पृष्ठका गृह्णन् चारुताः । निरा
 वा व्यापर्वन् अवनष्टुध्वविकयी ॥ ३० ॥ गृहीतशक्या च लोपुणा च नृशयः सोधयेत् । दायं वाह
 तं संप्रदानं चौरद्वेन वर्तयेत् ॥ ३१ ॥ चौरं प्रदाया पदुर्तयातये द्विविधैर्विधैः ॥ साधुं वाहरी
 कृत्वा स्वराष्ट्रादिप्रवासयेत् ॥ ३२ ॥ द्यातिनेपहृत्तदोको जामन्नैरुनिगवे । विविननृशयः पुधि
 चौरैर्नृशयः कुर्वन् ॥ ३३ ॥ स्वसी सूर्याकुमन्तु परवकायत्रगच्छति । पञ्चामीवदिः कौशादश

मा मथवा पुनः ॥ १॥ पुंदिगार्हास्तथा जात्रि कुंनराणां च हारिणः । प्रमद्व्यातिनश्चैव शुलाना
 रोपयिष्ये ॥ १५ ॥ उक्तैः प्रकर्माद्यनेवैकस्मिन्सहीनकी । कायौ द्वितीयमहोक्त्वा देकेहीन
 को ॥ १६ ॥ इदमध्यमहाद्वयं हवतो सारतो दमः । देशकायो वयः शक्तिं संयादुक्त्वा
 ॥ १७ ॥ नक्तावकाशमप्युदकर्मचोपकरणां व्यापारः । दत्ताविवरस्य हनुकी जानतो दंत उन्नतः ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ शस्त्रावपाते गन्धपातने चोन्नमो दमः । उन्नमो बाधमो वापि पुक्थस्त्री प्रमापणे ॥ २० ॥
 विपुलं स्त्रियं चैव पुक्थस्त्री मगर्नशी ॥ सेवने वकरी या शुशिला वक्षः प्रवेशयेत् ॥ २१ ॥ वि
 को नोपपत्तकनिजापय प्रमापिणी ॥ विकपी करणा शोष्णीकृत्वा गोनिः प्रवासयेत् ॥ २२ ॥

५२

वेतस्या शुक्लवर्णमुतर्वाधवाः । द्रष्टव्या योषितश्चास्य परप्रसिद्धताः पृथक् ॥ १५ ॥ स्त्रीद्वयवृत्ति
 कामो वा केन वा यि गतः स ह । मृद्युदेश समा स हं पृथे द्यापि जन शनेः ॥ १६ ॥ क्षत्रवश्मवन विवी
 रखल दाहकः । राजपत्न्या निगामी च दाधवाः कटका मृना ॥ १७ ॥ इति स्त्रियप्रकरणाः ॥ पुमान्
 गृहो ग्राह्यः केशकौ शिपरस्त्याः । सद्यो वा कामजैः स्त्रियैः प्रतिपन्नो ह्योस्तथा ॥ १८ ॥ नीवीस्तन
 प्रावरणस्यैके शायमर्शनः । अवेशकार्यं सता र्षसहै कश्चा न मेव च ॥ २० ॥ स्त्री निविधेशतं
 दद्याद्दिशतं बुदमपुमान् । प्रतिवेधेत योर्द्वे जेयथा र्षगृहो तथा ॥ २१ ॥ स्वजातो बुतमो दंत आ
 लुलो म्यो बुमध्यमः । प्रतिनीम्ये वधः पुंसो नाय्यैः कपी विकर्तनः ॥ २२ ॥ अल्लकृता हरणक

न्यामुत्तमं ह्यन्यथा धर्मः । दंडं दद्यात् सवर्त्तु सुप्रातिक्रियो वधः सदा स्मृतः ॥ ५ ॥ सकामास्वानुलो
 मास्तु न दोषोऽन्यथा धर्मः ॥ दुष्टतोऽनुकरोति दंडः तमाशां वधस्तथा ॥ ६ ॥ शतं स्त्रीं दूषयित्वा
 देवमिथाः क्षीयते । पशून् गच्छेत् शतं वाप्योहीनां स्त्री गेहमध्यमः ॥ ७ ॥ अवकं द्या सुदा
 सी सुचुजिष्वा सुतये वधः । गम्या स्वपि पुमान्वाप्यः पंचाशदतिर्विदमः ॥ ८ ॥ पुंसो दद्यात्
 निगमे दण्डे दशः पण्यः स्मृतः । बहूनां पशूनां सोऽनुवर्त्तु वधः पृथक् ॥ ९ ॥ गृहीतवेत
 ना वेश्यानेकं तिदिश्वदावहेत् । अष्टहीते समं दद्यान् पुमान्तिवमेव तु ॥ १० ॥ अयोनी गच्छतो
 र्गोऽप्युक्तं गानमेवतः । अनुविंशतिको दंडः स्तथा प्रवृजिता गमे ॥ ११ ॥ अत्यानिगानवकाः

३३
५३

कवलं प्रवासयेत् । शुद्धस्तथात्येव स्यादत्यस्यापी गमेवधः ॥ वृत्तिस्त्री मगह प्रकराः ॥ ऊनवा
 पाषाणं वा पिलिखेद्यो राजशासनं । पारदा विकचीर्वा मुच्यते दंडः तु तमः ॥ ११ ॥ अनक्षयं द्वजं
 द्वयोर्दण्डोत्तमसाहसः । मध्यमं द्वात्रिंशं वेश्या प्रथमं शुद्धमद्विकं ॥ १२ ॥ कूटस्वर्गावशावर्त्तु
 कर्मासंघाविकरी । अंगहीनास्तु कर्त्तव्या दण्डायाः स्त्री तमसाहसं ॥ १३ ॥ चतुःपादकृता दीवानापि
 हीति प्रजन्तः । काष्ठाकोष्ठेषु पाशावाकुपु ग्यकृतस्तथा ॥ १४ ॥ छिन्ननसो नानि न तथा न भूयु
 गादन ॥ पश्चाच्चैवोपसवता हंसते स्वाम्यदीधनाक ॥ १५ ॥ शक्रो ह्यसौ दण्डस्वामी दीधनां स्त्री
 रान्तथा । प्रथमं साहसं दद्यात् द्विगुणीतथा ॥ १६ ॥ जारं चैव तानि वधवाप्यप्यंशतं तथा धर्मः

वधनं भुवतदेवाष्टगुणीकृतः ॥७॥ रात्रौ मधुप्रवक्तारं तस्यैवाजीशकादेर्गा। नमः स्वर्गत्रयार्
 णिः जलं प्रवासयेत् ॥८॥ मृतांगलम्विकेतुं गुरोस्ताडयितुस्तथा। राज्यानासजोबुद्ध
 तत्तन्मत्ताहसः ॥९॥ अमात्यमुत्तमं पापं साधयेत्प्रायणीपातः। ज्ञान्यायेनदंशो गृहीतवक
 णायतं। निवेद्यदद्याद्विप्रेभ्यः स्वर्गं विशदुः साकृतं ॥ राजानं दृष्टवदंशस्तु कृत्वा पापानि मान ५४
 वाः। निर्मलाः स्वर्गमायां तिस्रः सुकृतिनो यथा ॥१०॥ शतं शतात्कृत्वा पणानां तस्यानि
 दिशेत् ॥१०॥ द्विनेत्रे नैदिने राजद्विष्टा देशकृतस्तथा ॥ विप्रत्वेन च सुदृष्ट्या जीवितो ब्रह्मशरीर
 मः ॥११॥ दुर्बुद्धास्तु पुनर्दृष्ट्वा व्यवहारान् पयानु। सन्यासं यामिनोदंशं विवावा द्विगुरोदम ॥१२॥

राजान्यायेनदंशो गृहीतवक णायतं। निवेद्यदद्याद्विप्रेभ्यः स्वर्गं विशदुः साकृतं ॥१४॥ राजान्याये
 नदंशो गृहीतवक णायतं। निवेद्यदद्याद्विप्रेभ्यः स्वर्गं विशदुः साकृतं। राजानि दृष्टवदंशस्तु
 कृत्वा पापानि मानवाः। निर्मलाः स्वर्गमायां तिस्रः सुकृतिनो यथा ॥१५॥ एवमुदृतदंश
 नां विबुधैः कृतकर्मिणां। स्वधर्मस्थापना राजा प्रचो मृतमश्नुते ॥१६॥ एवदंशं विबुधैः नोक्तं
 सवैरेनैव महात्मनः। देशकालादिसंविद्य तत्रदंशो विधीयते ॥ इति प्रकीर्तिप्रकरणां ॥ गंथां
 कः ॥१७॥ इति आद्याशुवत्पुनीति धर्मशास्त्रे व्यवहारधर्मे मानमाद्वितीयो ध्यायं समाप्तः ॥
 अनद्विबुधैः निषने न कुर्यादुदकं ततः। आश्रमशान्तवदुवच्य इति राजा विद्वान्मृत ॥ इति ॥

॥१॥ यमस्तु तथ गौरी जपद्वि लौकिका । निना ॥ सद ग्गव उपेत स्विदा हिता ध्मावृत्तार्थवि
 त् ॥२॥ सप्रमादशमावापि तातयो न्युपययः । अपनः शो मुचदयमनेन पट दिमुखाः ॥
 ३॥ एवं माता महाशक्ति प्रतापमुदक प्रया । कानोवका सखि प्रप्रा स्व स्त्री यस्व सूर । त्वेजा ॥
 ४॥ सवृत्त सचत्पुस्तनाम जे रावायताः ॥ नव त्वा रिपोः कुपु रुद क पात ता स्तथा
 ॥५॥ यवद विखे नीत्तः सर्वे रेव महात्मानेः । देशकालादि संचित तवद जो विधीयते ॥
 ॥६॥ पाषण्डना श्रिता स्तेन न र्देष्यः कामगादिकाः ॥ सु राया आत्मकायो गेन्योना शोके
 दकना जनाः ॥७॥ कृतोदकान समुत्तीरान् मृकु शाद्वल सौख्ये तान । स्नातान पवदे युस्तानि

५५

निशये पुरातने ॥८॥ मनुष्ये कदलेः सनः निःसारे सारमा गीर्णं । यः कशेति सर्म भूटो जल
 बुद्धे र्मिन्नि ॥९॥ पंचधा स नृतः काव्यो यदि पंचव्यमागतः । कभी निःस्वशरीरो स्तैः
 तत्र कापरिवृता ॥१०॥ ईवी वसुमतीनां मुद । अवेवता । नच । फेन प्रख्याः कथनाशं भृश
 लोकी नयस्यति ॥११॥ सुष्मा शुभाधवे र्मुक्तं प्रेतो नृत्तं यतो वशः । अलो मारा दित र्वा हि कि
 या काव्यो स्व शक्तिः ॥१२॥ दूरे र्मं भुय गच्छे यु गृहं बालपुत्रः स राः । निदश्या दिव पत्र
 । विनियता द्वा विवेश मनः ॥१३॥ आचम्य ग्ग्रा वि सलिलं गो मयं गौर सधे पात्र ॥ प्रवेशे
 युः समागत्य कुव्यश्चाने पद शनैः ॥१४॥ प्रवेशनादिकं कर्म प्रेत संपादति मया । दूकृतं

नक्रसाक्षुः पर्वणः स्नानसंयमात् ॥ १५ ॥ आचार्योऽपि वृथा ध्यायान् इत्यादि गतीवृत्ती ॥ संकटा
 नूनं नराभ्यां नृचतैः सहसं विधेत् ॥ १६ ॥ कीर्तनध्यासनाद्युमे । स्वप्रेयुस्ते पृथक् क्रितौ ।
 पिण्डयज्ञावृतादेयं प्रेताणां नृदिनत्रयम् ॥ १७ ॥ जलमेकाहमाकाशे स्थाप्य कौरवचमून्मले
 । वेतानोपासनाकायाः क्रियाश्च शुचौदनात् ॥ १८ ॥ विराजदशराजं वाशावमाशोच
 मिथ्याति । ऊनदिवसं नृनयोः सूतकं मातुरेव हि ॥ १९ ॥ पित्रोस्तु सूतकं मातुस्तदसु
 गृहीतधुर्वी । तदहर्न प्रदुष्येत पूर्वधर्जिन्मकारणात् ॥ २० ॥ अंतरा जन्मप्राप्ते शी
 साहं विद्युद्भाति ॥ गन्धर्वावमासनुत्मानि शाः शुद्धे तु कारणात् ॥ २१ ॥ हुतानां

५६

वृषणीविप्रेवथर्क्षं चान्मद्यातिर्ना ॥ प्रोक्तं कालशेषः स्मात्पुण्योदयोदकं शुचिः ॥ २२ ॥ क
 चस्माद्वादशाहानि विशः पंचदशैव तु । विशादिना निशुद्धं स्यात्तदहर्न्यायवर्जितः ॥ २३ ॥
 आदंतजननासद्यः आचूतलोकेशकीर्तना । विराजमवृतादेशादेशराजमतः पर्व ॥ २४ ॥
 अहः स्वदत्तकन्यासुवालेक्षुचविशोधनं । शुक्लेशस्य नूतनशतुल ओषधिशुचिः ॥ २५ ॥
 अनौवसेषु पुत्रेषु नायीस्वन्यगतासु च । नवासराजनिप्रातस्तदहः शुद्धिकारणम् ॥ २६ ॥
 ब्रह्मणो नानुर्गतको न शुद्धो न द्विजः कश्चित् । अनुगम्यानि सिक्तावास्तुष्टु निचृतशुक
 शुचिः ॥ २७ ॥ महीपतीनां न शौचं हुतानां विद्युत्तातया । गोब्राह्मणार्थे सौम्येऽस्य चैव

तित्वमिदं ॥ २॥ सावित्रमयः ॥ २॥ सावित्रादीः श्रुतानां यथाज्ञानं कर्म कुर्वतां ॥ सावित्रिवृत्त
 चावित्राद्वृत्तविदां तथा ॥ २॥ दाने विवाहे यज्ञे च सर्वमात्रे वै शविपुत्रे ॥ आपश्चापि चापश्चाप
 सद्यः शौचं विधीयते ॥ ३॥ उदक्या सुविज्ञः स्नायात्सम्यक् स्तीर्य स्युः शिव ॥ आह
 गानितपेक्षैव सावित्री ससासकृत् ॥ ४॥ कोलोमिः कर्ममृदा युर्मनो ज्ञानं तपो जलं ॥ यथा
 नापो निराहारश्च वेद्यः शुद्धिर्देवः ॥ ५॥ अकार्यकारिणां दानं वेगो न यथाश्च शुद्धि
 कृत् ॥ शोधस्य मृदुतोयं स न्यासो वै दत्तं नमः ॥ ६॥ तपो वेदविदाश्चातिविदुषां
 वर्ण्यो जलं ॥ जपः प्रहृष्टपापानां मनसः सदा मुच्यते ॥ ७॥ श्रुतात्मनस्तपो वि

पृष्ठ
 पृष्ठ

विद्युद्देवीर्ज्ञानविशोधनं ॥ श्रुतज्ञस्यैश्वरज्ञानाद्विशुद्धिः परमात्मनः ॥ ८॥ इत्याशौच्य
 करणं ॥ श्रुतज्ञकर्मराजीव विशां नृपाय ददुजः ॥ निस्तीर्णतामन्या नानं पावयिष्य
 न्यसेताव ॥ ९॥ कलोपः लक्ष्मीमसौ मम लुब्धा पुपवी रुद्धः ॥ तिलोदनसंक्षरान्दाव
 दीर्घवर्तजलं ॥ १०॥ शस्त्रासवमधु किं मधुलाक्षो यवर्द्धयः ॥ मृदुर्मिपुष्पाकुतपः केश
 तं कविधृती ॥ ११॥ कौशेयर्जलवनपा मासैकशकसीसकान् ॥ शाकटिपिबिपिपा
 कपशुभास्तथैव च ॥ १२॥ वैश्यावृत्तपिजीव न्नो विजीवी न कश्चनः ॥ धर्मीयं विजया
 न्नं यास्तनो न तन्मसा ॥ १३॥ लाक्षा लवणं मांसानि तपनीयानि विजये ॥ पयोदधि

तथा मया हीनवर्गकृताः ॥ ६॥ अपूर्णं संप्रवृत्तं सुखानोपयतस्ततः । नानिष्य
 नसाविमोहं ललार्कसमाहसः ॥ ७॥ कृपाशून्यं नृणां तर्कानुसीदशकट । गतिः ।
 सेवाकर्मणो न दोषमापन्नौ जीवना निश्च ॥ ८॥ बुद्ध्या दत्तं स्तुतिं सुखाधानं मवाक्षणा
 दरेत् । प्रतिगृह्यतदा स्वीयमनियुक्तं न धर्म्मतः ॥ ९॥ तस्मादन्तं कुलं शीलं श्रुतं
 मध्यगतं तपः । ज्ञात्वा राजा कुटुम्बधर्म्मं वृत्तिप्रकल्पयेत् ॥ १०॥ इत्यापदम
 प्रकर्षा ॥ ११॥ सुतविन्यस्य पत्नी कस्तथा बालु गतौ वनं । वासन प्रस्थो ब्रह्मका
 साग्निः सोपानसो व्रजेत् ॥ १२॥ अफला कृष्टेनाग्ने श्यपि नूतनैवातिथी न वि । नृणां

अतप्येत् स्मृज्जटालो मन्ददात्मवान् ॥ १३॥ अङ्गो मासस्य धर्म्मवान् तथा सवत्सरस्य च ।
 अर्थस्य सवर्षं कुर्यात् कृतमाश्वयुजे त्यजेत् ॥ १४॥ दाता स्वधनं स्नाय्या निवृत्तश्च
 परिग्रहात् । दं स्वाध्यायवान् दानशीलः सर्वस्य हितैरतः ॥ १५॥ दंतो लुखा लिकः
 कालः पक्वा शीवाश्मकुटकः । श्रोतं स्मार्त्तं फलस्महेः कर्मकुर्यात् क्रियास्तथा ॥ १६॥
 चांडा यस्तर्नयेत् कालं कुक्षौ वीवर्त्तयेत् सदा । पक्ष्मगते वाप्यश्लीया न्मासे वा हा न वा गते
 ॥ १७॥ स्वप्या दूषो शुचीरात्रौ दिवा र्ण्यं प्रपिनेत्येत् । स्नानासनविहारैर्वीर्यो गन्ध्या से
 नवातया ॥ १८॥ ग्रीष्मोपवाग्निमध्यस्थो वजीष्ठश्च हि ले शयः । आर्द्रवा सोऽसु है मावेश

गुणवपितपञ्चरेत् ॥ ४॥ कंठकैर्विद्वत्तर्कदनेयश्चानपति। अकुक्षोपरितुष्टुञ्चसम
 स्तस्यरतस्यच ॥ ५॥ अग्नीनाप्यात्मसात्कृत्वावृत्तावासीनां पितासतः। वानप्रस्थगृहे
 पोवयाजार्थेन तन्माचरेत् ॥ १०॥ यामावाहृत्यवशासानष्टौ ह्युत्तीतवायतः। वायु
 उक्ताप्राग्दीर्घीगच्छेद्वावर्षीसंक्रया ॥ ११॥ वातवानप्रस्थप्रकरणं ॥ वना' कृशद्वा
 कृत्वि' ह्यु' सार्ववेदसादक्षिणां ॥ प्राजापत्या' तदा ततान ग्नीना' राप्या' चानि ॥ १२॥
 अधीतं वेदो ह्यपकृतपुत्रवानूनुवो। ग्नीमान् ॥ न तन्माचरेत् सकृन्मोक्ष' मनकु
 रीतुनाम्यथा ॥ १३॥ सर्वभूताहितः शान्तस्तुदंती सकर्मतस्तु ॥ १४॥ एकरामपवित्रम

५५
 ५५

निदोर्ध्वगाममाविशेत् ॥ १३॥ अप्रमत्तश्चरेद्देव्यां सायद्धेननितान्नतः। वह्निनिद्रुकै-
 र्गामेधीनामावमत्कोत्सुपः ॥ १४॥ यातप्रागिमृद्विद्युदाव' लातुमया निचा सलिलैः सद्दिरे
 वा' गोवाले' श्वाव' यर्षीणां ॥ १५॥ सनिरुधो' द्विय' आत्म' रागादेवो प्रहायच। नय' हिवाच नूतानां
 ममृतीनवातिद्विजः ॥ १६॥ कर्तव्या शय शुद्धिस्तु निद्रुकैराविशेयतः। शान्त्या' तन्नितान्न तत्वात्
 स्वातंत्र्यकर्त्तायच ॥ १७॥ अवेद्यो' गनीवा सो' श्वकर्मजाग' तुयस्तथा ॥ आधयोवाधयः कुशज
 राकूपविपर्ययः ॥ १८॥ ध्यानयोगेन संपश्येत्सूक्ष्मात्मैतान् स्मृतः। नाश्रमः कारणी धर्मे कि
 यमात्मनो न वेद सः ॥ १९॥ सद्यमस्ति यमजोधः द्वीः शौर्यं धीरुतिर्वमः। संयति' द्वियता विद्या
 धर्मि' सर्व उदाहृतः ॥ २०॥ निःसर्वतियथा लोड पितृपु' स्फुरति गकाः। सकाशादात्मनस्तद्वय

काष्ठीनिर्जघयोस्तावेवतु ॥२१॥ द्वेद्वेजानुकपोलोक एतर्कोसमुद्रवित । अत्रतानुषकश्रीणी
 केचविनिदेशेव ॥२२॥ नगास्त्रीकंतथापृष्ठेचत्वाविशस्येय । जीवापचवशास्त्रिः समाजवेस्त्रीक
 तयाहेतुः ॥२३॥ तन्मूलेद्वेनवाठाष्टौकपात्तानिचत्वाविशरसस्तथा । उरः सपुदशास्त्रीनिपुक्ष-
 मास्त्रिमयवशा ॥२४॥ द्विगतेनाचनास्त्रिताः । पाशुकाः स्त्रीकः सार्द्धमवुवे अर्थादिसप्तति ॥२४॥
 दौशस्त्रिकोकात्तानिचत्वाविशरसस्तथा ॥ उरः सपुदशास्त्रीनिपुक्षमास्त्रिः सार्द्धः ॥२५॥ गी-
 धकंपवसस्य शशवायुविषयास्तुताः । नासिकाकोचने जिह्वात्वकश्रीवीच । दुयापिच ॥२६॥ हस्ते
 नीचस्त्रीजनुको । कर्माशस्त्रीसुवीदत्तावेष्टावेष्टौककुंदवौ ॥२७॥ वक्रयोवृषयोवृक्षौस्त्रीसंघात
 नोचनो ॥ उपजिह्वास्युजोकादूर्जोकोपुचपिउकाः ॥२८॥ तानुदर्ववास्त श्रीर्विभुवर्गल सुद्राका

६१

। पूर्वज्ञानकथयुनः । वेत्ति सर्वगर्तकस्मा सर्वगोपिनवेदना ॥२५॥ अथपदि छावरतामिनोवाक्य
 यकर्मिणिः ॥ दोषैः प्रयाति जीवोर्ध्ववयोनिशतधुव ॥२६॥ अनर्ताश्चयथात्तावाः शरीरवुशरीरि
 तां । रुपाणापितयैवेइ सर्वयोनिसुदेहिर्मा ॥२७॥ विपाकः कर्माणां प्रेत्यकेषां निदिहजायते । इह
 चासुत्रवैकेषां अवस्तत्र प्रयोजकः ॥२८॥ प्रविष्टुवापानिध्याय तथानिधानिदितयन । वतथानि
 निवेक्षीच जायतेयासुयोनिसु ॥२९॥ पुकसोन्मत्तवादीचपि सुनः पुकपस्तथा । आ- निवह प्रता
 दीधमृगपक्षिजुजायते ॥३०॥ अवनदान निवतः परवाकोपसेवकाः । हिंसकश्चाविधानिनश्चावरे
 पुपुजायत ॥३१॥ आत्मवानशौचवानर्दातः तपस्वी विजेंद्रियः । धर्मीकृद्विद विद्यापिशात्तिकीवेद
 योनित ॥३२॥ असतकार्यकबोधीव आरनीदिवधीचयः । मराजसोमनुष्येष्टुष्टुतो जन्मागशति ॥३३॥

निद्रावृत्तः कुरु कः सुखो ना। स्तनो गानकस्तथा ॥ प्रभादवान्नसुवन्मौ नवेति यं ह्युतामसः ॥ १४ ॥
 रजसातमसाश्चैव समाविष्टो भ्रमन्निह। नावेरान्निष्टैः स्युक्तैः ससारं धति पद्याति ॥ १५ ॥ मालिनो
 हियथादर्शो स्तमात्मा कस्यानन्तमः। तथा तिस्रकुंकराणां आत्मा ज्ञानसाधनमैव ॥ १६ ॥ कटुकी
 तौराथापके मधुरं मनवसोऽपि वा। प्राप्यते ह्यार्थं नित्यं नापकुंकरो ज्ञाता ॥ १७ ॥ सर्वाश्च यानि
 जवेदेवेति तद्वत्तवेदना। यो मुक्तस्तु सर्वासाधोनवापुतिवेदनः ॥ १८ ॥ आकाशमकीदृश
 चांशजदिषु पृथग्भूतैः। तथा आनादात्मिकैश्च जलाधारिभिरिवान सुमोक्ष ॥ १९ ॥ वृक्षत्वा
 दित्यतिशयि जलं च स्येति धातवः। इमे लोका एव नवातस्मादु ससरां चरन् ॥ २० ॥ मृदंत
 कर्मयोगात्पुंजकवो यथा द्युटः। करोति यथा मृकाः कृष्टं कृष्टं कारव ॥ २१ ॥ हेममात्रमु

६४

पूर्वोक्तयः कर्पवाक्यकारकः। लज्जाला समायोगात्कीर्षवाकोशकारकः। करणान्धिनमाशयता
 सुतास्त्रिभुवनेषु। जनन्या आबमात्मा च संचूयकरणा निव ॥ २२ ॥ महाभूतानि सत्ता निपथामा
 पितथैवाह। कोन्यथैकेननेत्रेण दृष्टुमानान पश्यति ॥ २३ ॥ वाचवाको विजानाति पुनः संस्तुत्य
 संचुताः। अतीता योऽस्मृतिः कस्यको वा स्वप्नमाकारकः ॥ २४ ॥ ज्ञातिरूपवरो वृत्तविद्यादिभिर्
 हंकृतः। सत्तः शब्दादिविषयिकमिना मनसा गता ॥ २५ ॥ ससदिभुमतिः कर्मफलमास्तनवेति
 वा विद्युतः। स हि मात्मनमासिद्धोऽपि दिमन्ति ॥ २६ ॥ ममदारा सुता मासि-सहामवाप्तिश्चित्ति
 हिताश्चित्तुनविषु विपरीतमातः सदा ॥ २७ ॥ इयन्ने प्रकृतौ चैव तिकावैशविशेषवान्। भूनाश
 कानतातानजतप्रयतो नोद्यमी ॥ २८ ॥ एवमुक्तो विनीताया वितया निनिवेशवान्। कर्मणा द्वेषमा

सान्निध्यं चैव राधात् ॥ १०० ॥ आचार्योऽसन् वेदशास्त्रार्थोऽविवेकतो ॥ सर्वमिदं मनुष्यार्थं सगः साक्षात्
 रश्चिन्मः ॥ १०१ ॥ स्वातोऽकारं माविममः सन्नुतामदरीनः ॥ तामः परिव्रज्यान्तं जीविकायाधारात् ॥
 ॥ १०२ ॥ विषये दिवसरोधः सन् द्वाजस्य विवर्जितः ॥ शरीरपरिशील्यान् प्रवृत्तिवदरीनः ॥ ३ ॥ नीवजसूत्रमना
 सवशुद्धिर्न स्युता शमः ॥ एतैरुपायैः सशुद्धसवलोका मृतीविवेत् ॥ ४ ॥ सवस्मैतैरुपायैः
 तसवलोकात् दिदृशत् ॥ कर्मणां सन्निकषादसर्वायोगः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ शरीरसंश्लेषस्यामनस
 सवस्मै श्वरप्राविष्टमातः सम्यक् सजातिस्मृतानिदात् ॥ ६ ॥ यथादिनरतावरोर्विद्विग्या
 नसूनुः ॥ नाना रूपाः निकर्माः सन्ति तथानाकर्मण्यस्तु ॥ ७ ॥ कावकर्ममात्रवीजानां दोषे

५५

इपुनरेववर्जन्ति च ॥ ४१ ॥ एतद्योनविजानातिमार्गविद्वयमाश्रयान् ॥ वदशुकः पतंगवानुवेकादो
 लवकुमिः ॥ ४२ ॥ उरस्ते नानचरणाः सवोन्मस्यतरकरः ॥ उत्तानं किंचिदुत्तमं मुखं विद्वद्य
 गोवसा ॥ ४३ ॥ निमीलितद्वयः सवस्मै दतेर्दतानसंस्पृशन् ॥ तावुरस्काचलजिह्वः श्वरैर्व्रतस्यः
 सुनिश्चलः ॥ ४४ ॥ सन्निकषां द्वयार्थमनातिनीचोद्धितसन् ॥ द्युतां विदुर्गोवापि प्राणाग्राम
 सुजासत् ॥ ४५ ॥ ततोऽप्यसि तिरोसोऽवयवी पवत्युत्तुः ॥ धारयेत्तववाग्नं धारणाधारय
 नुद्धः ॥ ४६ ॥ अतः पानस्युतः कातिः दृष्टिश्चोवततातया ॥ निर्जशरीरस्य स्यप्यवकापपवे
 शीनः ॥ ४७ ॥ अथानां दतः सद्योगसिद्धेस्तु न कदापि ॥ सिद्धे योगे यजनवेदुसमृतवायक
 ॥ ४८ ॥ अथवाप्यन्यमन्योऽस्तकर्म वने वसन् ॥ आयावितसमितं सुकरं सिद्धिम

वपुः ॥ ४५ ॥ न्यायार्जितं न क्वचिन्नानमिहोतिधिप्रियः ॥ आरुक् सतवादी च गृहस्थौ पि
 हि मुच्यते ॥ ४५ ॥ इत्युक्तं ॥ महापातकज्ञानदीपान्नरकान् प्राप्यदाकणा
 न् ॥ कर्म ॥ ज्ञाप्यते महापातकनास्ते ॥ ११ ॥ मृगश्च शूकरश्च पापं ब्रह्महत्या निमृह
 ति ॥ खर पुच्छं च दाना नोदरापो न वसीत ॥ १२ ॥ मकीटं पतनं च स्वर्गद्वारी
 ममापुमात् ॥ ट्रायं च कृतनाशं च कर्म शोभकं च यथा ॥ १३ ॥ ब्रह्महत्या च दुरोगी स्या
 द्युवापः ववतकः ॥ हेमहासं तु कुलखी दुश्चरितव्यसः ॥ १४ ॥ धीर्यं न सितो न सताप्य
 गो निजायते ॥ प्रायश्चित्तं प्रकर्मैव यस्यायस्य यश्चरति ॥ १५ ॥ अत्र हं नो मया वास्यो नू

६५

धार्तलोहितोदधसावधं संप्रतापनं ॥ महानृककाकोर्लसं जीवनमहापथं ॥ २० ॥ अवीचीम
 धर्तामिह कुंजीपार्कतवैवदा ॥ असिपर्ववनचेतापनं कैवल्यशर्क ॥ २१ ॥ महापातकज्ञेदोषं
 कपपातकजैस्तथा ॥ आश्रितायां च शरितकनश्चैते यश्चतैः सह सर्वसेतु ॥ २२ ॥ गुरुणा म
 ध्यानि द्वेयो वेदान्तं च गृह्यधः ॥ ब्रह्महत्या समुद्रं मधीतस्य च नाशतः ॥ २४ ॥ निषिद्धं नैव
 जैहमुक्त्वैव चैव ॥ राजस्वला मुखा लावः सुरापानसमानित ॥ अश्वरत्नमनुयच्छी
 येन हर्षयितथा ॥ निद्रापस्य च सर्वदि सुवर्णस्यैव संपात ॥ २५ ॥ स्वाखिनालीकुमारी सुखे
 निद्रापस्य सुखं समीपं सुतस्त्री सुयुक्तं यममश्नुते ॥ २६ ॥ विदुः स्वसारं मातुश्च मातु

लोनीस्तुषामपि । मातृसपत्नीनामिनीमाद्यातनयांतथा ॥२॥ आचार्यपत्नीतनयां गच्छं
 युक्तं तन्मगः । विगच्छि त्वावधस्तस्य सकामांस्तुषामपि ॥२॥ गोवधो ब्राह्मतासौ पशुपति
 चापना जया ॥ अनादितामिना पण्य विवयः परिवेदन ॥२०॥ नृतादध्यायनादानं नृतका
 ध्यायनंतथा ॥ पादययी पारिविग्यं वा द्धर्मं तव पाकिया ॥२१॥ स्त्रीशुद्रविद्वत्तत्रवधो नाद
 तार्थीपजीवती । नास्ति क्यं व्रतलोपश्च सुतानां चैव विक्रयः ॥२२॥ धान्यकृपा पशुस्तेय
 मया जमनां च याजनं । पितृमातृसुतयो मस्तुतागवां सुविक्रयः ॥२३॥ कन्यादूषणं चैव प
 रिबिंदकया जनं । कन्याप्रदानं तस्यैव कौटिल्यं जनलोपनः ॥२४॥ आत्मनेर्थां क्रियारं

90

नोमद्यपस्त्रीनिषेवरां । स्वाध्यायानिस्तुतया गोवांधवत्यागएवच ॥२५॥ इधनांश्चिदुमकेद
 स्त्रीहिस्त्रौषा विजीवर्न । इंस्यत्र विधाने च वपसनाया विविक्रयः ॥२६॥ शूद्रप्रेष्यं हीनस
 र्वहीनयो निनिसेवर्न । तथैवान् अमेवासः पराजप रितुशुता ॥२७॥ असकांश्चा विगमनमा
 कवेयं द्रुविका विता ॥ नायीया विक्रयस्त्रैवमेकैकमुपपातकां ॥२८॥ शिरः कपालीधुजवान्
 निक्कासीकर्मवेदयन् ॥ ब्रह्महासादशावृत्तिनिमित्तं कुशुक्षिमापुयात् ॥२९॥ ब्राह्मणस्य पवित्र
 र्वाहादकस्यता । तथाश्च मेधावन्तं स्नानाद्वा शुद्धिमाप्नुयात् ॥३०॥ दीयतीवामयगा
 र्वा ब्राह्मणं गामथापिवा । दृष्ट्वा पाथेति शतं कंकुवावा ब्रह्महाशुविः ॥३१॥ आनीयाविप्रसर्व

स्वहृत्वातिनएववा । तन्निमित्तं कृतः शस्त्रैर्जीवन्मपि विशुद्धाति ॥४२॥ लोमन्यः स्वाहेत्येवाहि-
 लोमप्रतिवेतलं । मन्त्रांतां जुहुयाद्वापि मन्त्रैर्वा र्निर्मथा कर्म ॥४३॥ संज्ञानिवाहृतो ल-
 द्वास्तनः शुद्धिमवाप्नुयात् । मृतकं च प्रहारात् जीवन्मपि विशुद्धाति ॥४४॥ अरण्ये नियतो
 जप्ता त्रिःकुत्रावेदं संहिताः । शुद्धो तवा मितमसीत्तु पुनः स्रोतः सरस्वती ॥४५॥ पविधनं
 पापघ्नी प्रदत्ता वा शुद्धिमाप्नुयात् । आदातुश्च विशुद्धार्थं मिश्रुवे चानवीक्ष्यता ॥४६॥ यागश्च
 द्वात्रिंशति दद्यात् चरेद्दक्षिणं निव्रतं । गन्धर्वमथवा वीतथानेयी निवृद्धकः ॥४७॥ वयरेद्धत
 मइवापि द्याताथैवेत्समागतं । द्विगुणं वसर्गं स्वे त्वाश्रयो व्रतमादिशेत् ॥४८॥ इति वही

७

इत्या प्रायश्चित्तप्रकरणं ॥ सुराव्युत्तमो मूत्रपयसामाग्निर्निर्गः । सुरापो न्यतर्मपीवामवपाद्भु-
 शुद्धिमुकृति ॥१॥ बालवासे जटीवापि ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् । पितृपार्कवाक्याद्वापि न कृत्यानुः समा-
 निशि ॥२॥ अज्ञातानुसुरापीकारे तो विष्णुत्रमेव च । पुनः संस्कारं महीति त्रयीवर्णा द्विजातयः ॥
 २॥ पातलोर्कनसायाति ब्राह्मण्यीयासुरा पिवेत् । ब्रह्मेव सा शुनी गृध्रां शूकरी जीपजायते ॥४॥ इति
 सुरापानप्रायश्चित्तं ॥ ब्राह्मणस्वर्गद्वारीतुराज्ञे मुशलमप्येतत् । स्वकर्मस्वापयस्तेन इतोपि
 सुतोपि वा शुचिः ॥१॥ आत्मवेद्यवृत्तेशुचो न्मुरा पव्रतमाचरेत् । व्यात्मा तु त्या सुवर्गो वा दद्यात्
 द्वाविप्रतुष्टिकृत् ॥२॥ इति सुरवर्गयस्ते प्रायश्चित्तप्रकरणं ॥ सुराव्युत्तमो मूत्रपयसामाग्निर्नि-

निनां॥ चरातप्रायः शयानसार्धमायन्माद्योतितास्तपेत्। गृहीत्वोक्तमवृषणेनेर्त्तयान्नेर्त्तने
 ननु॥१॥ प्राजापत्यं चरेत्कृत्वा समावागुरुतन्धनं॥ चर्द्धायर्त्तवाजीनमासान् अन्त्यर्त्तनेव सति
 ता॥२॥ इति मन्त्रेण प्रोक्तं न प्रकर्यं॥ एतच्च सर्वसिद्धिर्विवस्वत्सोपितसमंशक
 न्यां समुद्रयेदेवां सौपवासामर्त्तन्या॥१॥ चर्द्धायर्त्तं चरेत्सर्वी न्नचकृष्णान्नमत्तु। शुद्धोक्त
 तावडीनोपिकातिनालेन शुद्धाति॥ इति महापातकप्रायाश्च न प्रकर्यं॥ पंचम्यापितनगोक्षी
 मासमासीतसंयतः। गोक्षे शयानो नृगामी गोपदानिन शुद्धाति॥१॥ कृत्वा देवाति कृत्वा च
 चरेद्वापिसमाहितः। दद्यात्त्रिंशत्त्रयापोषावृषणेनादशास्तु॥२॥ उपपातक शुद्धिमादे

१२

प्रेनवा। पयसावापिमासेन पावकेणाथवा पुनः॥२॥ वृषणैकमर्त्तमागौर्द्ध्यात्तुत्रवले
 वृष्टात्तुत्रवत्तवापितसर्ववितर्त्तचरेत्॥४॥ वैश्याहृतं चरेद्वैतद्व्यादेकशतं गवां। वृष्ट्या
 पयसद्व्यादेतुर्वशापिवा॥५॥ दुवृत्तावृत्तबिडशुद्धोवाः प्रमाप्यतु। धृतं चतुर्वत्तयानि
 वादशुद्धये॥६॥ अप्रदुष्टां श्रुत्यं वृत्ताशुद्धयावृत्तचरेत्। आस्त्रिमतासहं तुतथानास्त्रिम
 ॥१॥ मार्जरी गोक्षीनकुलमं कृत्वा चरेत्तद्विद्याः॥ वृत्ताअर्द्धपिवे कृत्वा चरेत्तद्विद्याः॥२॥ इति सशो
 वृष्टाः पंचशुकेव त्वादिहायराः। खराजमेलेषु वृष्टिदेयः। जीवे विहायनः॥३॥ इति सशो
 वृत्तलक्षणादिखीजनः॥ मासह्यउष्टुगुणाहर्त्तशुक्लं। वायव्याह्यमन्त्रव्याहस्तु
 १॥ उरगोप्यायसोदुष्टपंडकेन पुष्टमं सज्जं। कीलेयुतयदौदेयउष्टुगुणाहर्त्तशु

गन्तव्ये तु तिलद्वीपा गजादीनां मकुवत् । दानं वा तु चरेत्कुक्षु मेतैकस्यावशुद्धये ॥१२॥
 । नरसजसृष्टा तैश्च तासना किं । चत्वा । स्विच धेदुं पातो यामस्तु न स्वि के ॥१३॥
 । तुलसीक के दान जपा पृकशर्त । स्यादौषधी वृथा हि दे दी राशी गोलु गो दिमं ॥१४॥
 ध्यात्तु रजसव्यथा तैश्च तासना । पुंश्चलीवानरखरे दृष्टस्त्री द्वा दिवायसे ॥१५॥ प्रा
 मंज लेकृचा चूर्त प्रा श्या विशुद्धाति । यन्मध्वेत इत्या न्यां स्कनार तो निर्मत्रयेत् ॥१६॥
 रेनुवो मीध तेना । निकया सृशेत ॥ मद्यते जइ तिष्ठया स्वां दृष्ट्वा पुमना जयेत् ॥१७॥
 । मशुचौ देशे चापयो चान्तिपिव ॥ अवकीर्णानवेष्टु वा प्रक्षिप्य रीतयो विता ॥१८॥
 पशुमालम्ब्य नैर्हतं सविशुध्यति ॥ नैका भिन्ना कपोतयोः को तु स पुरा त्र मना तु व ॥१९॥

०३

०३

कामावकीर्ण इत्या भिन्नाः कुक्ष्यावापि वाज्यादिति द्वयं । उपस्थानं ततः कुक्षीं समासिच वमनतु ॥
 २०॥ मधुर्मासासने काष्ठीः कुक्षुः शेषतानि च । प्रातः पूर्णं गुरोः कुक्षौ । प्रसाद्यैव विशुद्धाति ॥२१॥
 कुक्षुं वर्यमुक् कुक्षीत् । म्रियते प्रादितोयदि ॥ अथ धाने प्रदानाद्यैः स्नेहाद्यैर्वीप्युपक्रमैः ॥२२॥
 । क्रियमात्मोपकारे तु मृते विप्रेन पातकं । विपाकगोमूषाणां निषजान्ना । कया सुच ॥२३॥ मि
 थ्या । अशक्तदोषं च समादत्तै मृषावत् । सिलो दोषो द्विः समो न्युतवादिनः ॥ मिथ्या निशस्तदोषं
 च समादत्तै मृषावत् ॥२४॥ महापापोपपापानां यो निशं सै नृषा पर्व । अनन्तो मासमासीत स
 जापी नियते द्विगुणः ॥२५॥ अनिशस्तो मृषा पर्व । कुक्षुं चरेत् । गृहमेव च । निर्वपेत् पुरो जाशं वा
 यवपशुमेव च । अनिशु तो ज्ञा ट्वा गन्वा चो जा यनं चरेत् । त्रिरात्रं तैश्चूर्त प्राशमको

दक्षाशुचिर्नवेत् ॥ २० ॥ श्रीनकुब्जानां चरेद्वा तया जको निश्चरन्नपि दिवस्त्रिंशवाशवृत्त्या
 चरतामृतं ॥ २१ ॥ अवकुब्जाः स्त्रियं गत्वा शुद्धिश्चाद्यायनेन तु । संसृष्टा दिवसश्चार्त्तज्ञानं
 कुब्जाशुचिर्नवेत् ॥ २२ ॥ ब्रह्मर्षी वसन गोष्ठे मासमेकं पयोव्रतः । मासत्रिंशपा निरतो मु-
 च्यते सत्पुतिगृहात् ॥ २३ ॥ प्राणायामी न पेत्साला खरवालो ह्युद्यानगुः ॥ ततः स्नात्वा
 ननु आचम्य गत्वा वै दिवा स्त्रियां ॥ २४ ॥ शुक्लं कुक्कुटं कृत्वा विप्रनिजित्वा व्रतः ॥ वध्या
 वा वीससाक्षिप्रप्रसाद्योपवसेत्सु ॥ २५ ॥ विप्रव्रतोद्यमेकं कुक्कुटं स्वतः कुक्षौ विपाकने ।
 कुक्कुटात्कुक्कुटं सुकाने कुक्षौ न्यतरशो यिते ॥ २६ ॥ द्वात प्रकीर्त्तयामास्यत्तं प्रकरणादिशं

०४
 ०४

॥ २७ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥ प्राणायामं प्रकृत्य साधनं चोक्तं निवर्तितं ॥ ५० ॥

॥ परशुनाम्नोऽसिः सत्सु तस्यदिसाङ्गुला ॥ ८ ॥ विश्वातदोषः कुर्वीत पविषदोनु
 ॥ ९ ॥ विरात्रोपोषितो जघ्ना ॥ १० ॥ लोमन्यः स्वाहुतयवादिभिरसंताप
 ॥ ११ ॥ विरात्रोपोषितो दुष्वाकुषा
 ॥ १२ ॥ सहस्रशोषाजा पीतुमु
 ॥ १३ ॥ इति महापातकपा
 ॥ १४ ॥ उपपातकजाता नानामनादि